Proletari din toate țările uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

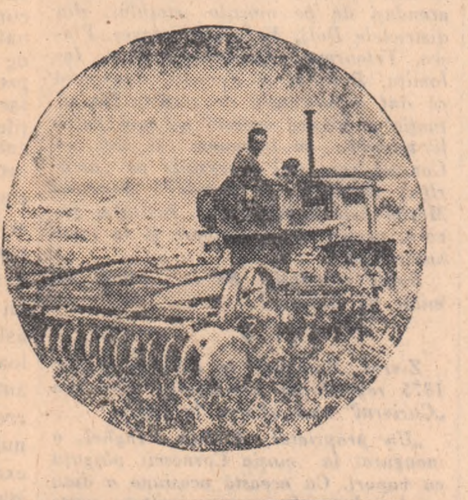
Anul V — Nr. 435
Vineri 27 iunie 1958

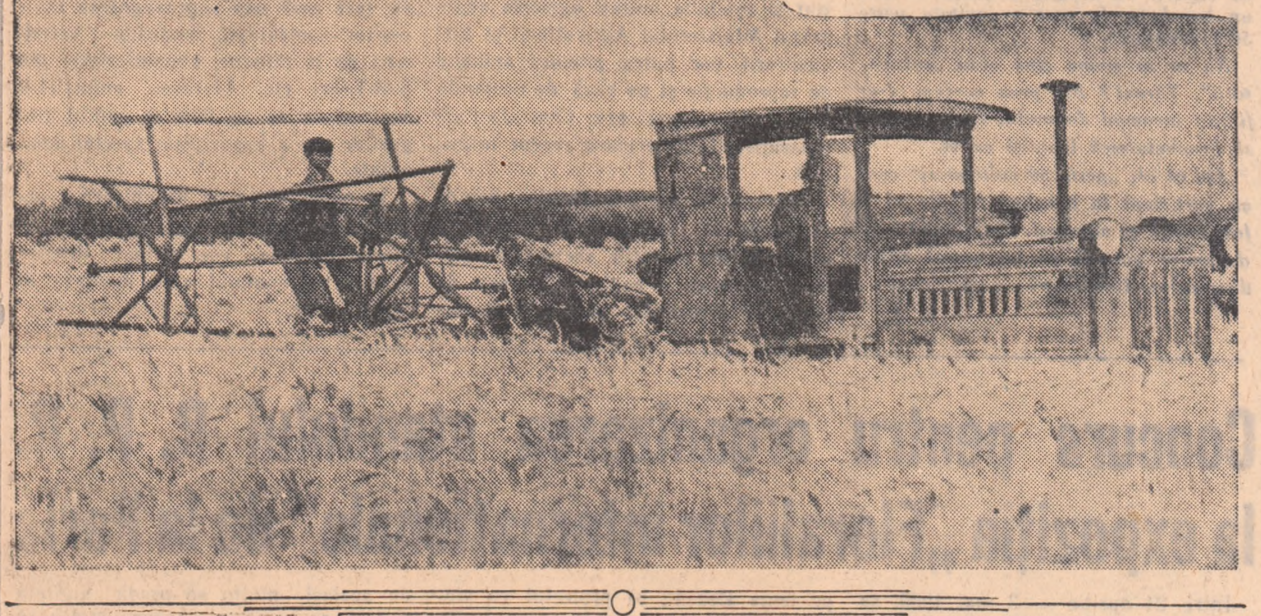
4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii din R. P. R.

Pe ogoarele gospodăriei de stat Giarmata-regiunea Timişoara

La gospodăria agricolă de stat Giarmata din regiunea Timişoara, recoltatul orzului este pe terminate. Odată cu această lucrare se muncește de zor și la pregătirea temeinică a terenului pentru însămînțările de toamnă. In fotografiile de mai sus, iată-i pe mecanizatorii Gheorghe Leper (în medalion) şi Ene Ferapont, care depăşindu-şi zilnic normele cu 50-60 la sută sînt printre cei dintîi din gospodărie la executarea acestor lucrări.

CORESPONDENȚII despre întreținerea culturilor

Pentru efectuarea la timp şi în bune condiţii a lucrărilor de întreţinere a culturilor — ne scrie tovarăşul Joga Toma — colectivul de muncitori şi tehnicieni de la gospodăria de stat Călăraşi a hotărît să extindă cît mai mult prăşitul mecanic. Pînă zilele trecute gospodăria a reuşit să aplice două praşile mecanice pe o suprafaţă de 800 ha de porumb şi 200 ha de floarea-soarelui. De asemenea a fost terminată cea de-a doua praşilă a culturilor de sfeclă de zahăr, fasole şi cartofi.

Dintr-un alt colţ de ţară de pe meleagurile Moldovei, tov. Năstase Ion ne înştiinţează că la staţiunea experimentală pentru cultura porumbului Podul Iloaiei, raionul Tg. Frumos, datorită muncii mecanizate, s-a reuşit să se prăşească de două ori porumbul. Acum, s-a trecut la cea de a treia praşilă realizîndu-se pînă în prezent 75 ha din cele 502 planificate. Tovarăşul Năstare Ion n-a uitat bineînţeles să ne scrie că muncitorii Moraru Aurel şi Olginzeanu Petre, tractoriştii Stan Ion şi Barban Ion, precum şi tehnicianul Grigoriu Clement şi ing. Pînzaru Dumitru au pus multă tragere de inimă în executarea acestor lucrări.

Alte două plicuri pornite amîndouă în aceeaşi zi, din aceeaşi comună — Delineşti — aşezată undeva departe, în frumoasele plaiuri bănăţene, ne aduc vestea că oamenii de aci au pornit bătălia împotriva gîndacului de Colorado. Deputaţii sfatului popular comunal — ne scriu tovarăşii Vornic Simion Octavian şi Dimitrie Sîrbu — ajutaţi de organizaţia de bază P.M.R. şi U.T.M. şi de pionierii de la şcoala elementară, au reuşit să depisteze lanurile de cartofi atacate de acest periculos dăunător şi să facă combaterea lui cu substanţe chimice. In felul acesta atacul a fost oprit şi lanurile de cartofi salvate.

In comuna Slobozia Ciorăeşti, raionul Focşani, membrii celor 7 întovărăşiri agricole, lucrează de zor la întreţinerea culturilor. La întovărăşirea „Dr. Petru Groza", din satul Armeni a fost terminată în întregime praşila I la porumb, floarea-soarelui, soia etc. Zilele trecute, s-a început şi praşila a II-a la porumb executîndu-se această lucrare pe 50 ha. (Petre Iorgu)

IN G.A.S. DIN REGIUNEA BUCUREŞTI

Se înfăptuiesc hotărîrile consfătuirii de la Constanța

Printre cele mai importante Trusturi Gostat din țară se numără şi cel din regiunea Bucureşti. Iată de ce ne-am adresat tov. Virgil Gavrilescu, inginer şef al acestui Trust, pentru a afla ce măsuri s-au luat în vederea traducerii în viaţă a hotărîrilor consfătuirii de la Constanța.

— Mai întîi, ar fi interesant de ştiut ce suprafaţă deţin gospodăriile agricole de stat din regiunea Bucureşti şi ce loc ocupă grîul şi porumbul în cadrul structurii culturilor pe întregul Trust ?

— Suprafaţa arabilă a unităţilor noastre a ajuns în anul 1958 la 117.000 ha. Dintre acestea, 42.000 ha sînt cultivate cu grîu şi secară şi 27.000 ha cu porumb. Trebuie subliniat faptul că faţă de anul trecut, suprafaţa ocupată de porumb este aproape dublă. In urma consfătuirii de la Constanţa însă, un accent deosebit s-a pus şi pe extinderea suprafeţelor cultivate cu porumb pentru siloz, orez şi plante tehnice. De pildă, porumbul pentru siloz a fost cultivat pe 4.000 ha, importante suprafeţe semănîndu-se în prezent şi în lunca Dunării, unde de curînd s-au retras apele. Ca o măsură de perspectivă pentru mărirea suprafeţelor arabile vreau să amintesc şi acţiunile de îndiguire şi desecare începute la Roşeţi şi Petroşani, prin care se vor reda agriculturii cca 10.000 ha teren. De asemenea, la unele gospodării, cum ar fi Preajba, Mavrodin, Bălteni etc., s-a început identificarea terenurilor neproductive, care nu pot fi arate (funduri de văi) şi executarea unor bazine de colectat apa în scopul organizării unor eleştee. La secţia Cornăţel a gospodăriei Bălteni de pildă, un asemenea eleşteu de cca 10 ha a şi fost populat cu peşte, o parte din apă folosindu-se şi pentru irigat.

— După cum se vede, există o preocupare susţinută în vederea unei folosiri cît mai raţionale a terenurilor pe care le deţineţi. Se pune însă întrebarea : ce măsuri s-au luat pentru ca aceste terenuri să dea şi o producţie cît mai mare şi constantă la ha ?

— Pentru a răspunde la această întrebare cred că este necesar să dau mai întîi cîteva exemple de anul trecut. Gospodăriile Mînăstirea, Chirnogi, Călăraşi, Piatra etc., au obţinut 2.370—2.700 kg grîu la ha, iar la Mînăstirea, „I. L. Caragiale", Liţa şi altele 4.500—5.200 kg porumb boabe la ha. Aceasta înseamnă că prin folosirea unei agrotehnici diferenţiate şi prin mecanizarea completă a lucrărilor, gospodăriile noastre au reuşit să pună bazele unei producţii mari la ha, la principalele culturi. Că este aşa o dovedesc şi perspectivele acestui an, cînd, deşi vremea a fost nefavorabilă, multe gospodării, cum ar fi Călăraşi, Mînăstirea, Olteniţa, Ivăneşti, Storobăneasa, Piatra etc. vor obţine producţii mari atît la păioase, cît şi la prăşitoare. In acest scop, trebuie arătat că în ultimele săptămîni, după ploile căzute din abundenţă, au fost intensificate lucrările de îngrijire a culturilor, în prezent executîndu-se cu toate forţele praşila a 3-a mecanică.

Paralel cu aceasta, unităţile s-au pregătit temeinic pentru campania de recoltare a păioaselor, care după posibilităţile pe care le avem va fi terminată în cel mult 6—7 zile. In această privinţă vreau să amintesc că recoltarea orzului este de acum pe terminate şi zilele acestea vom putea trece cu toate forţele la recoltatul grîului.

Consfătuirea de la Constanţa pune în faţa gospodăriilor agricole de stat sarcina de a deveni în curînd principalul furnizor de cereale al statului. Culegînd la timp şi fără pierderi recolta de păioase a anului 1958, vom putea contribui şi noi la îndeplinirea treptată a acestei sarcini, livrînd în vara aceasta statului cel puţin 69.000 tone de grîu şi secară, cu 28.000 tone mai mult decît anul trecut. In acelaşi timp, ne străduim ca prin executarea lucrărilor la timp şi în bune condiţii şi la celelalte culturi să punem bazele unei producţii globale sporite, ceea ce ne va permite ca pînă la toamnă să mai predăm pentru formarea fondului central de produse al statului încă 20.000 tone porumb, 5.000 tone orez, 24.000 tone legume şi zarzavaturi etc.

— Tovarăşe inginer, în cadrul consfătuirii de la Constanţa o importanţă deosebită a fost acordată şi creşterii animalelor. De aceea vă rugăm să ne spuneţi cîteva cuvinte şi despre această problemă.

— Raportat la suprafaţa pe care o deţinem şi la succesele înregistrate în ultimii ani în ceea ce priveşte cultura cerealelor, trebuie să recunoaştem că în gospodăriile agricole de stat ce aparţin de Trustul regional Bucureşti sectorul creşterii animalelor este mult rămas în urmă. Pentru aceasta este de ajuns să arătăm că în anul 1957 încărcătura la suta de hectare (agricole, respectiv arabile sau cultivate cu cereale) nu era mai mare de 3,4 vaci, 6,3 scroafe, 59,3 ovine, 155 păsări. In această situaţie a fost necesar ca în urma consfătuirii de la Constanţa să luăm noi măsuri, atît pentru mărirea efectivelor, cît şi pentru sporirea producţiei pe cap de animal. Astfel, pînă în anul 1959 numărul vacilor va trebui să ajungă de la 4.000 capete la 9.000 capete, al scroafelor de la 7.200 la 10.000, iar al păsărilor la 400 de capete la suta de hectare cultivate cu cereale. In acest scop, am început să procurăm o parte din aceste efective prin cumpărare, restul urmînd să se realizeze prin mijloace proprii. In multe gospodării cum ar fi Andrăşeşti, Frăsinet, Ivăneşti etc, am organizat noi puiernițe şi crescătorii de păsări, pe care acum de curînd le-am şi populat cu cîte 5.000—8.000 de ca-

GH. LEU

(Continuare în pag. a 3-a)

Stringerea recoltei la timp şi fără pierderi — o datorie patriotică de mare însemnătate

Bătălia stringerii recoltei cuprinde zi de zi un număr tot mai mare de unităţi agricole. Veştile sosite din ţară arată că în unele locuri recoltatul orzului se apropie de sfîrşit, iar peste cîteva zile va începe şi recoltatul grîului. In regiunea Bucureşti, de pildă, gospodăriile de stat au strîns pînă acum cîteva zile, recolta de pe 4.200 ha cultivate cu orz, mai mult de jumătate din gospodării terminînd în întregime recoltatul acestei culturi. Rezultate frumoase au fost obţinute şi în unele gospodării de stat şi colective din regiunile Constanţa, Craiova, Galaţi, Timişoara şi Oradea.

Peste cîteva zile recoltatul cerealelor păioase va începe în toate regiunile ţării. De felul cum se vor executa aceste lucrări depinde asigurarea pîinii poporului nostru muncitor. De aceea, strîngerea recoltei la timp şi fără pierderi trebuie să constituie în actuala campanie agricolă preocuparea centrală a tuturor lucrătorilor din sectorul agriculturii.

Recoltarea şi depozitarea în bune condiţii a întregii recolte de cereale păioase nu este de loc o sarcină uşoară. Aceasta cu atît mai mult cu cît acum, datorită întîrzierii campaniei însămînţărilor de primăvară, volumul lucrărilor ce trebuie executate paralel cu recoltarea este mult sporit faţă de anii trecuţi. Insă, numărul mare de maşini cu care a fost înzestrată agricultura, cadrele de agronomi şi mecanizatori bine pregătiţi, hărnicia şi priceperea muncitorilor agricoli şi a ţărănimii noastre muncitoare pot şi trebuie să asigure succesul muncilor de recoltare.

O condiţie de bază pentru buna desfăşurare a lucrărilor agricole o constituie folosirea întregii capacităţi de lucru a tractoarelor, maşinilor şi atelajelor. De aceea conducerile unităţilor agricole de stat şi cooperatiste şi comitetele executive ale sfaturilor populare au datoria să întocmească planuri de măsuri cu sarcini concrete, repartizate pe brigăzi şi oameni, care să asigure folosirea forţelor de muncă cu randament înalt la toate lucrările de vară. Munca trebuie organizată în aşa fel încît condiţiile prielnice create în urma ploilor căzute să fie folosite pentru însămînţarea cu porumb timpuriu, porumb pentru siloz şi plante furajere a tuturor suprafeţelor rămase neînsămînţate, iar lucrările de întreţinere a culturilor, de depistare şi combatere a bolilor şi dăunătorilor etc. să fie executate la timp şi de bună calitate. In gospodăriile de stat şi unităţile agricole cooperatiste există condiţii — şi acestea trebuie folosite din plin — ca praşilele să fie terminate înainte de începerea recoltării grîului.

In vederea bunei desfăşurări a lucrărilor de recoltare şi treieriş organele agricole şi comitetele executive ale sfaturilor populare trebuie să ia măsuri ca în unităţile care au întîrziat cu pregătirea utilajului, toate combinele, trioarele, batozele, motoarele, trioarele, selectoarele etc., să fie puse în stare de funcţionare în cel mai scurt timp şi să fie repartizate şi deplasate la locul de muncă cu cel puţin 5 zile înainte de începerea recoltării. Totodată trebuie să asigure recrutarea şi instruirea din timp a combinerilor, batozarilor, fochiştilor, coşarilor şi a mînuitorilor de secerători-legători, îndeosebi în sectorul cooperatist, precum şi aprovizionării unităţilor agricole socialiste şi a gospodăriilor agricole individuale cu materiale, piese de schimb, carburanţi şi lubrifianţi pe toată durata campaniei de recoltare.

Organele agricole şi comitetele executive ale sfaturilor populare au datoria să se preocupe cu multă grijă şi simţ de răspundere de organizarea şi amenajarea, pînă la începerea secerişului, a ariilor necesare executării treierişului în bune condiţii. Să fie folosite la maximum posibilităţile locale existente pentru organizarea a cît mai multe arii electrificate şi iluminate şi să se asigure în acelaşi timp cadrele şi materialele pentru buna lor funcţionare.

Este ştiut că pentru strîngerea recoltei fără pierderi o deosebită importanţă are stabilirea momentului optim de recoltare precum şi executarea secerişului într-un timp cît mai scurt, deoarece izvorul principal al pierderilor de recoltă îl constituie tocmai întîrzierea secerişului şi treierişului. In scopul reducerii la maximum a pierderilor de boabe este necesar ca momentul începerii recoltării să fie stabilit cu răspundere de inginerii şi tehnicienii agronomi. Secerişul păioaselor să se execute în faza de pîrgă, iar cerealele recoltate să nu fie lăsate vreme îndelungată în clăi pe cîmp, sau în stoguri la arii, în bătaia vînturilor şi a ploilor. In gospodăriile de stat secerişul păioaselor trebuie să se termine în cel mult 8 zile de la intrarea grîului în pîrgă, iar în toate sectoarele agriculturii treierişul trebuie să înceapă în cel mult 5 zile după recoltare.

Pentru succesul muncilor de recoltare şi treieriş, gospodăriile agricole de stat, S.M.T.-urile şi unităţile agricole cooperatiste au datoria să aibă întocmite cu cel puţin 3 zile înainte de începerea secerişului şi treierişului planuri operative pentru organizarea acestor lucrări pe brigăzi, astfel încît să se asigure folosirea întregii capacităţi de lucru a maşinilor şi forţei de muncă pe toată durata executării lucrărilor.

In vederea ridicării productivităţii muncii şi scurtării termenului de executare a lucrărilor este necesar să se dea o atenţie deosebită asigurării tractoriştilor necesari pentru schimbul II la tractoare, alcătuirii cuplurilor de secerători, batoze etc. Gospodăriile agricole de stat care posedă secerători-legători, secerători simple şi batoze ce nu le sînt necesare în actuala campanie agricolă vor da aceste maşini — în perfectă stare de funcţionare — staţiunilor de maşini şi tractoare pentru executarea recoltării şi treierişului în sectorul agricol-cooperatist. De asemenea, după terminarea recoltării şi treierişului propriu, gospodăriile de stat au obligaţia de a sprijini gospodăriile agricole colective, cooperativele agricole de producţie şi întovărăşirile agricole în acţiunea de strîngere a recoltei şi treieriş. Intovărăşirile agricole trebuie îndrumate şi ajutate să efectueze în comun atît secerişul cît şi treierişul păioaselor.

Odată cu executarea treierişului o atenţie deosebită trebuie acordată organizării transportului la bazele de recepţie. Pentru formarea fondului central de produse al statului, unităţile cooperatiste şi ţăranii muncitori cu gospodării individuale, trebuie să predea zilnic, chiar de pe arie cantităţile de cereale contractate, precum şi obligaţiile provenite de la seminţele împrumutate, uiumul de treier, muncile S.M.T. etc. O contribuţie de seamă în această privinţă revine gospodăriilor de stat, care trebuie să organizeze în aşa fel transportul la bazele de recepţie încît acesta să se facă în ritm cu treierişul.

In lupta pentru obţinerea unor recolte bogate, munca pentru strîngerea recoltei de cereale păioase la timp şi fără pierderi trebuie armonios îmbinată cu lucrările de pregătire în vederea însămînţărilor de toamnă. In acest scop, organele agricole şi comitetele executive ale sfaturilor populare au datoria să ia măsuri ca arăturile de vară să se execute imediat după secerat şi în primul rînd pe terenurile destinate însămînţărilor de toamnă. Totodată e bine ca miriştile ce nu sînt destinate însămînţărilor de toamnă să fie lucrate şi însămînţate cu plante de

(Continuare în pag. a 4-a)

Pregătiri la bazele de recepționare

Peste puţină vreme la bazele de recepţionare din întreaga ţară vor sosi primele cantităţi de produse din recolta acestui an livrate de G.A.S.-uri şi contractate cu producătorii agricoli. In acest scop magaziile pentru depozitarea cerealelor au fost curăţate şi dezinfectate şi au fost verificate cîntarele, aparatele pentru determinarea umidităţii cerealelor, precum şi utilajele de condiţionare — selectoarele, trioarele, vînturătorile etc.

Anul acesta bazele de recepţionare vor prelua de la producători cu 100.000 tone mai multe boabe decît anul trecut. In acest scop s-au luat măsuri pentru îmbunătăţirea transporturilor. Totodată, la mai mult de 60 de baze de recepţionare au fost introduse benzi transportoare cu un debit zilnic de 30 tone fiecare. Pînă la sfîrşitul anului vor mai fi înzestrate cu asemenea benzi alte 60 de baze. Bazele de recepţionare au mai primit instalaţii pneumatice mobile folosite pentru încărcarea şi descărcarea cerealelor care împreună cu autoalimentatoarele reduc mult folosirea muncii manuale.

Pentru condiţionarea cerealelor şi în special a seminţelor 30 de baze de recepţionare au fost înzestrate cu selectoare care au un debit de 4 ori mai mare decît cele obişnuite. In afară de acestea bazele vor mai fi înzestrate cu 250 de vînturători metalice a căror capacitate este de două ori mai mare decît a celor existente, precum şi alte utilaje de mare randament.

(Agerpres)

Recoltează grîul

La redacţia noastră am primit următoarea TELEGRAMA :

Astăzi (ieri N.R.) *gospodăria agricolă colectivă din Zebil, raionul Istria, a început recoltatul grîului. Au fost secerate primele 30 de ha. De pe suprafaţa recoltată pînă acum s-au obţinut în medie peste 1.400 kg de grîu la hectar. Anul trecut, în condiţii climaterice mai bune, recolta a fost, atît la întovărăşiri cît şi la gospodărie, cu peste 500 de kg la ha mai mică.*

Fruntaşi în munca de recoltare sînt brigadierii Partebună Ştefan şi Beşchiu Dumitru. Brigăzile conduse de ei au mai recoltat pînă în prezent 10 ha de secară, 25 de rapiţă, 60 de muştar, 40 de orz de toamnă.

Ing. C. DAVID
corespondent

Pentru ca nici un bob să nu se piardă

Gata pentru recoltare

Două sarcini de mare importanţă stau în prezent în faţa gospodăriilor agricole de stat din regiunea Constanţa : să intensifice prăşitul al 2-lea, să execute în cel mai scurt timp şi praşila a 3-a mecanică la porumb. şi să se pregătească temeinic pentru recoltarea păioaselor, astfel încît odată începute, secerişul, treierişul şi depozitarea grîului, secarei etc., să nu dureze mai mult de 6—7 zile. După cum se vede, examenul pe care trebuie să-l dea în această perioadă unităţile Trustului Gostat Constanţa este foarte greu. Il vor trece oare cu succes ? Noi credem că da şi iată de ce. In cadrul Trustului există aproape 1.800 de agregate pentru prăşit, ceea ce asigură executarea unei praşile pe întreaga suprafaţă ocupată cu porumb în cel mult 5—6 zile. In ceea ce priveşte utilajul necesar la recoltare, unităţile dispun de 1.261 combine, 475 secerători-legători etc. Numai prin folosirea combinelor se poate realiza zilnic o viteză de lucru de peste 10.000 ha. Aceasta înseamnă că în 6—7 zile pot fi secerate şi treierate în întregime păioasele de pe toată suprafaţa ocupată cu aceste culturi. Mai mult încă, gospodăriile agricole de stat vor putea sprijini şi S.M.T.-urile cu un important număr de secerători-legători, batoze şi chiar combine.

Pentru a strînge la timp şi fără pierderi recolta de păioase a anului 1958, gospodăriile agricole de stat din regiunea Constanţa au început din vreme pregătirile necesare. Astfel, au fost reparate maşinile, s-a ţinut un instructaj la gospodăria „Donca Simo" pentru cunoaşterea combinei C 1 şi a presei de balotat paie, la care au participat toţi mecanicii şefi din unităţi, precum şi delegaţi de la uzinele „Semănătoarea" şi I.M.U.M.-Medgidia, iar în prezent s-au deschis 10 centre de instructaj cu combinerii. De asemenea, pentru asigurarea transportului la bazele de recepţie, s-au luat măsuri ca, pe lîngă mijloacele proprii, să se contracteze 700 de camioane IRTA. In acest fel livrarea grîului, secarei etc., către stat se va putea face în acelaşi timp cu secerişul şi treierişul.

Trebuie arătat însă că unităţile vor întîmpina o mare greutate la strînsul paielor, deoarece cele 277 prese de balotat nu vor putea fi folosite decît pe măsură ce se vor putea retrage unele tractoare de la combinele C1 (deci după recoltare). In această situaţie este necesar să se organizeze în aşa fel munca, încît ziua aceste tractoare să acţioneze presele de balotat, iar noaptea să are terenurile în vederea însămînţărilor de toamnă.

In primăvară, gospodăriile agricole de stat din regiunea Constanţa au bătut un record: au însămînţat peste 70.000 ha. cu porumb în numai 5—6 zile. In acelaşi ritm va trebui lucrat şi acum pentru a scurta la maximum campania de recoltare. Aceasta cu atît mai mult, cu cît unele unităţi cum ar fi „Costache Burcă", Moşneni, Jegălia, Pietroiu, Agigea etc., au şanse să realizeze o producţie medie la ha. de peste 2.000 kg. grîu şi-ar fi păcat ca o parte din ea să se piardă. Şi încă ceva : scurtînd la 6—7 zile campania de recoltare, unităţile Trustului regional Gostat Constanţa vor reduce şi cheltuielile, creîndu-şi astfel posibilitatea să realizeze şi un beneficiu de 0,20—0,25 lei la fiecare kilogram de grîu.

L. GHEORGHE

Conștienți de menirea noastră

A trecut aproape un an de cînd primul grup de zootehnişti stagiari din facultatea noastră a cerut că fie repartizat în regiunea Constanţa pentru a-şi pune în practică cunoştinţele asimilate în anii de studii.

Plecarea lor în această regiune a influenţat pozitiv pe mulţi dintre colegii din celelalte centre universitare — zootehnişti şi agronomi — care au venit în număr apreciabil să contribuie prin munca lor la ridicarea gospodăriilor agricole colective dobrogene.

De la început ne-am bucurat de atenţia organelor de partid şi de stat din regiune şi de dragostea colectiviştilor cu care am colaborat în permanenţă la înfăptuirea sarcinilor ce ne-au fost încredinţate.

Timpul scurt pe care l-am petrecut ca stagiari a lăsat urme pozitive în majoritatea gospodăriilor agricole colective. De unde la început sectorul zootehnic era slab dezvoltat şi organizat, au apărut ferme de vaci, de porci, de oi şi păsări, fapt care a determinat aprecierea unanimă a acelora ce aşteptau — poate cu oarecare îndoială — afirmarea noastră profesională.

Fermele zootehnice au devenit rentabile în mai mare sau mai mică măsură, după posibilităţile imediate şi ajutorul dat de către conducerile gospodăriilor.

Inapoiaţi la facultate pentru a ne da examenul de stat, nu am rupt legătura cu gospodăriile în care am lucrat. Am păstrat o permanentă corespondenţă cu aceea care ne înlocuiesc, primind zilnic veşti din unităţile în care am lucrat.

Cînd ni s-a propus alegerea definitivă a locului de muncă, am cerut, fără a sta pe gînduri, să fim trimişi din nou în aceleaşi gospodării

Faptul că organele în drept ne-au îndeplinit această rugăminte, ne face să le aducem vii mulţumiri.

Plecăm în regiunea Constanţa, hotărîţi să luptăm şi pe mai departe pentru ridicarea sectorului socialist al agriculturii, pentru afirmarea zootehniei ca o ramură de frunte în economia gospodăriilor colective.

BARTHA MIHAI, GHIŢESCU GHEORGHE, BROTE ION
absolvenţi ai facultăţii de zootehnie-Timişoara

Cu ei ne mîndrim

TEODOR GLOD, maistru de culturi de cîmp la gospodăria agricolă de stat Secueni, regiunea Bacău. Anul trecut a obţinut 3.856 kg de grîu la hectar şi 6.000 de kg porumb.

ZAMFIR FLOREA, maistru legumicol la gospodăria agricolă de stat Pantelimon, regiunea Bucureşti. In anul 1957 a realizat o producţie de 400,4 tone legume.

MASTAN RUVIN, preşedintele gospodăriei agricole colective „23 August" din comuna Romînaş, regiunea Cluj. Printr-o bună organizare a muncii, sectorul zootehnic al gospodăriei s-a dezvoltat mult în ultimul timp.

ALEXANDRU ARON, preşedintele gospodăriei colective din Laslea regiunea Stalin. Prin aplicarea metodelor agrotehnice avansate, gospodăria a reuşit să obţină anul trecut, peste 3.000 de kg de porumb la ha.

ION L. ION, şef de brigadă la S.M.T. Horia, regiunea Constanţa. Anul trecut brigada condusă de el a realizat peste 5.730 de hantri.

Cultura și viața

In atenția sectorului socialist al agriculturii

O nouă organizare a acțiunii de cumpărare a animalelor de producție

In vederea unei mai bune asigurări a stațiunilor de montă cu reproducători și a gospodăriilor agricole de stat, a gospodăriilor colective și a cooperativelor de producție agricolă cu animale de reproducție, Ministerul Agriculturii și Silviculturii a hotărît o nouă organizare a acțiunii de cumpărare a acestor animale. Astfel, procurarea animalelor mai sus menționate de către gospodăriile agricole de stat, gospodării colective și cooperative agricole de producție, se va face pe viitor numai de către unitățile Ministerului Agriculturii și Silviculturii împreună cu sfaturile populare. Noua organizare a acțiunii de cumpărare a animalelor de producție și reproducție mai prevede că gospodăriile agricole de stat, cît și celelalte unități agricole ale Ministerului Agriculturii și Silviculturii își vor asigura pe cont propriu și prin mijloace proprii, prin achiziții directe, animalele de producție necesare de la crescători, din tîrguri, (tîrguri obișnuite și special amenajate). In mod excepțional gospodăriile agricole de stat și celelalte unități agricole aparținînd Ministerului Agriculturii și Silviculturii, vor putea procura animale de reproducție și pe bază de comandă fermă sau contract prin Centrala Farmaceutică zooveterinară recent înființată.

Procurarea reproducătorilor pentru stațiunile de montă și a tineretului bovin pentru unitățile sectorului agricol-cooperatist și pentru „Centrele de creștere" organizate în cadrul fondului zoopastoral, se realizează cu sprijinul direct al secțiilor agricole din cadrul sfaturilor populare regionale sub îndrumarea Direcției generale a organizării producției animale din Ministerul Agriculturii și Silviculturii. Unitățile sectorului agricol-cooperatist vor putea să-și procure animale de reproducție și direct de la crescători, pe cont propriu, cu obligația de a supune aprecierii comisiei tehnice de clasare și evaluare din cadrul sfaturilor populare, toate animalele procurate.

Pentru a se cunoaște din timp nevoile reale de animale de reproducție, cît și buna asigurare cu acestea, fiecare unitate cooperatistă va stabili pînă la data de 20 iulie a. c., numărul de animale necesare pentru a fi cumpărate în anul 1959, precum și numărul de juninci ce se pot procura din regiune proprie și disponibilul din alte regiuni.

Procurarea de animale de producție și reproducție se poate realiza și prin încheierea de contracte cu crescătorii individuali. Această acțiune se va face însă sub supravegherea inginerilor zootehniști, medicilor veterinari de la raioane, circumscripții, din S.M.T.-uri etc. Livrarea animalelor contractate se va face în cadrul tîrgurilor sau a expozițiilor special amenajate.

In noua formă de organizare a acțiunii de procurare a animalelor de reproducție, se vor atribui diferite premii personalului care lucrează în acest sector.

DE ZIUA ÎNVĂȚĂTORULUI

„Ca dînsul poate au mai fost mulți. Și totuși, dragă prietene, cînd te gîndești bine, au fost niște apostoli, care au îndurat sărăcie și batjocură, care au trecut printr-un vifor de nemulțumiri și vorbe rele, și care totuși au izbutit să-și îndeplinească cu bine menirea..."

Cuvintele acestea le-a spus maestrul Mihail Sadovanu despre „Domnu Trandafir", învățătorul său, „om foarte necăjit, hărțuit de administrație... și care venea de multe ori amărît, ca să ne dea cu dragoste învățătura de toate zilele... pentru că avea un prisos de bunătate în el și pentru că în acest suflet era ceva din credința și curățenia unui apostol".

Și de ce n-am spune-o? Cele de mai sus au privit pe atîția și atîția! In marea lor majoritate feciori de țărani plecați la învățătură, luptînd cu nevoile și lipsurile de tot felul, învățătorii de ieri, întorși în sate cu setea de a lumina mintea copiilor în opincuțe sau desculți — cum au fost și ei — și-au făcut datoria înfruntînd trufia bogătanilor din sat și disprețul „ălor mari" de la conducerea satului de atunci. Mulți au căzut; mulți au ținut însă piept, și laolaltă cu țăranii au ridicat steagul de luptă, ca la 1907, bunăoară, cînd pălălaia revoltei a fost înălțată pînă la cer. In beciurile în care au fost aruncați frații celor 11.000 de țărani uciși în timpul răscoalei de către guvernul burghezo-moșieresc, au fost și mulți învățători. Luminătorii minții copiilor au stat deci alături și de părinții și frații acestora; și-au făcut datoria fără vreun gînd de răsplată sau de atribuire a vreunui merit. Au rămas apoi, pe mai departe, să îndure batjocura nu știu cărui Vlosopol sau Cantacuzino, stăpîni „cu acte în regulă" al moșiilor lucrate cu sudoare de țărani și tot de ei apărate cu sînge din tată în fiu. Au dibuit, ce e drept, pînă au găsit calea cea luminoasă a luptei împotriva asupritorilor, împotriva exploatării omului de către om. Unii și-au pierdut pentru aceasta codrul de pîine, alții au fost „mutați disciplinar". In sate se întindea tot mai mult întunericul, analfabetismul. Atunci, în anii regimului burghezo-moșieresc, aveam peste 4 milioane de analfabeți și semianalfabeți. De vină nu erau ei, învățătorii, ci vitregia regimurilor.

Acolo, în sate ca Ponoare sau Vilșoara, cîți „Domnu Trandafir" ori „Nicolae Apostol" n-au căutat să facă din strădania lor „un sîmbure dulce — ca dreptatea, ca binele, ca iubiera, ca biruința, ca însăși viața"! Fiindcă dincolo de toate asprimele și de toată sărăcia, le-a rămas în inimi lumina și curățenia — iubirea de cîmp și de oamenii cîmpurilor.

A trecut vremea. In codițiile eliberării, învățînd de la comuniști și sub îndrumarea acestora, mulți învățători au luat parte după 23 August 1944, alături de țărani la confiscarea moșiilor și înfăptuirea reformei agrare din 1945. An de an partidul și guvernul nostru au creat noi condiții de viață și de muncă învățătorilor, ajutîndu-i să-și ducă misiunea la îndeplinire. Zeci și zeci de mii de școli au fost ridicate la sate intr-o scurtă perioadă de timp; numărul cadrelor didactice s-a mărit și ele și-au dat cu dragă inimă contribuția la desfășurarea revoluției culturale din țara noastră, la transformarea socialistă a agriculturii, la opera de ridicare a satelor. „PARTIDUL ȘI GUVERNUL — a spus tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la Congresul Invățătorilor ținut în aprilie 1952 — DAU O INALTA APRECIERE MUNCII RODNICE PE CARE O DUC CU MODESTIE ȘI ABNEGAȚIE ZECILE DE MII DE INVAȚATORI RASPINDIȚI PE TOT CUPRINSUL ȚARII NOASTRE."

Astă primăvară, pe vremea cînd înfrunzeau zăvoaiele am fost la Călugăreni, în regiunea București. Aci, ca în foarte multe comune și sate din patria noastră, am văzut un nou și minunat local de școală, și m-am gîndit cu amărăciune la școala de altădată, cu tavanul scund, în care iarna era prea frig și vara prea cald. Mai acum vreo doi ani am fost la Borcaia, comună din apropierea Fălticenilor maestrului Sadoveanu, și n-am să uit ceea ce am văzut acolo: școală frumoasă, activitate culturală bogată, la care participă și mulți țărani vîrstnici și femei. Cîntec și lumină, — frîntură din sufletul învățătorilor din Boroaia, care, ca și ceilalți, nu mai au amărăciunea lui „Domnu Trandafir" sau a lui „Nicolae Apostol".

Pentru tîmplele cărunte ale unora, pentru tinerețea plină de avînt a altora — pentru devotamentul cu care ei slujesc poporul în lupta de construire a socialismului, învățătorilor țării li se cuvine toată dragostea și prețuirea.

RADU SANDU

IN MIJLOCUL ELEVILOR

La cercul de științe naturale elevii școlii de 7 ani din Codlea, regiunea Stalin, vin întotdeauna cu tragere de inimă, dornici să obțină noi cunoștințe folositoare.

Dragostea pentru această disciplină o datoresc străduinții și priceperii învățătorului emerit Șincan Gheorghe.

ÎNVAȚATORUL

Din vremi e-n satul său învățător
Pădurile-l salută, cîntă rîul,
Și florile se-apleacă-ncetișor;
Cu el se-ntrece în rodire grîul.

Copiii-n bănci îi stau smeriți cînd, des,
Le povestea de-o țară de voinici;
Vorbea de Horia și de Tudor; le da ghies
Să țină-n inimi aste nume mari, de mici.

Țăranilor de Lenin le spunea;
De țara-n care nu mai sînt răzoare —
Lumina lui prin inimi străbătea;
Putea să ia lumină fiecare.

. . . .

Analfabeți în satul său nu sînt
Chiar din acele vremuri vechi, haine;
Învățători și-nvățătoare, într-un cînt,
Sînt lîngă el pe drumul spre mai bine.

Trecutul cel amar e-acum departe;
Copiii și-vor doar de mierea vieții —
El tuturor nădejdilor se-mparte.
Nădejdea e ca steaua dimineții.

GEORGE DEMETRU PAN

Ecouri din trecut

In anul 1876, statul romîn avea în proprietate 599 de moșii, iar pe cele mai multe le dădea în arendă pe termen de zece ani la diverși arendași.

Dar iată că la începutul anului 1877, în zilele de 8, 9 și 10 ianuarie, domnii arendași de pe moșiile statului, din districtele Dolj, Mehedinți, Argeș, Vlașca, Teleorman, Dîmbovița, Ilfov, Ialomița, Dorohoi și Focșani, descoperă că sînt nemulțumiți de... trista lor situație și fiindcă aceasta nu mai putea fi tolerată, se întrunesc și aleg un Comitet care să-i reprezinte pe „amărîții" arendași ai statului „înaintea Măriei Sale domnitorului, înaltului guvern, corpurilor legiuitoare și la toate autoritățile".

Bieții arendași! Să le... plîngi de milă, nu altceva!

★

Ziarul „Romînul" cu data de 18 mai 1875 reproducea următoarea știre din „Curierul" care apărea la Iași:

„Un proprietar, d. Dim. Anghel, a inaugurat la moșia Cornescii plugușu cu vapori. Cu această ocasiune a datu un banchetu, la care a invitatu peste 50 cultivatori".

Nu ni se spune cine erau „cultivatorii". Țărani? Nu prea credem. I-ar fi fost incomod domnului Dim. Anghel să benchetuiască laolaltă cu ei.

Așa că cei „peste 50 cultivatori" care au particiapt la banchet, trebuie să fi fost boieri și arendași. Rețineți însă ce denumire gingașă și nevinovată aveau dumnealor, îmbuibații: „cultivatori".

S. A.

Concurs pentru organizarea standului R. P. R. la expoziția „Floraliilor internaționale" de la Paris

Intre 24 aprilie — 3 mai 1959, se va organiza la Paris expoziția de flori din cadrul „Floraliilor internaționale". Tematica expoziției este axată pe arta peisageră care se va realiza din ansamble de flori specifice sezonului respectiv atît din flora spontană cît și cultivată. La această expoziție țara noastră va fi prezentată printr-un stand propriu. In acest scop, Ministerul Agriculturii și Silviculturii organizează un concurs pentru tema și proiectul standului R. P. R. la expoziție. Pentru tema standului R. P. R. participanții la acest concurs pot folosi ca sursă de inspirație arta noastră populară, folclorul, muzica, poezia, arta plastică, un moment istoric, un peisaj natural ori creat de mîna omului iubitor de flori și de frumos, sau orice alt subiect potrivit specificului acestei expoziții găsit interesant de către concurent. Cei ce participă la concurs pot folosi larg inițiativa în alegerea temei și în rezolvarea cît mai expresivă și originala a proiectului.

La concurs pot participa: instituții, colective și specialiști în arta peisageră și floricultura, arhitecți specialiști în expoziții etc. Datele necesare pentru studiul proiectului se vor pune la dispoziția participanților, în timp util, de către Institutul de cercetări horti-viticole, Șos. N. Bălcescu nr. 4—6, București, unde se va face și comunicarea de participare. Toți participanții la concurs vor trebui să prezinte următoarele lucrări: a) tematica standului axată și dezvoltată pe tema aleasă; b) proiectul cu piesele: planul standului la scara 1 : 50, elevația pereților standului 1 : 50, 1—2 vederi de perspectivă văzute la nivelul ochiului, o perspectivă văzută de sus, o planșă de detaliu la scara 1:20, unde se va detaila acel element pe care concurentul îl consideră ca piesă principală, subliniindu-se tema aleasă. Dimensiunile hîrtiei folosite pentru prezentarea proiectului vor fi de 0,70/0,50 hîrtie de desen. In cazul că vreuna din planșe necesită o dimensiune mai mare, se poate folosi hîrtie 0,70/1,00. Planșele vor fi prezentate în tuș și colorate cu acuarelă; se recomandă ca cromatica proiectului să țină seamă de coloritul exponatelor folosite în temă (florile cu care se rezolvă standul). Lucrările se vor depune la Institutul de cercetări horti-viticole. Fiecare planșă va purta în colțul din dreapta sus, un motto desenat într-un pătrat de 5x5 cm. acoperit cu hîrtie neagră, iar tematica cu același motto se predă sigilată o dată cu proiectul. Același motto se va depune într-un plic sigilat în care se va găsi numele participantului. Toate lucrările arătate mai sus se vor depune pînă la data de 15 august a. c. orele 18.

După examinarea tuturor lucrărilor prezentate la concurs, comisia înființată în acest scop va tria și alege un număr de 3 lucrări considerate a fi cele mai bune și realizabile. Rezultatul concursului se va comunica la data de 1 septembrie 1958, iar proiectul care va primi premiul I se va restitui autorului pentru elaborarea proiectului definitiv și a proiectului de detaliu în vederea execuției.

Ministerul Agriculturii și Silviculturii acordă primelor 3 lucrări următoarele premii: 1 premiu a 3.000 lei, deosebit de proiectul de detaliu, un premiu a 2.000 lei și un premiu a 1.000 lei.

Pe zi ce trece, legăturile de prietenie între grăniceri și țăranii muncitori din fîșia de frontieră se string tot mai mult. In fotografia noastră, doi țărani muncitori, Gherman I și Brinzan A. ce se găsesc la munca cîmpului, îi informează pe grăniceri despre apariția în preajma frontierei a unui necunoscut.

RECENZIE

Prof. dr. D. Rusu: Igiena animalelor domestice

Editura Agro-Silvică de Stat tipărind lucrarea „Igiena animalelor domestice" de prof. dr. D. Rusu, a îmbogățit literatura de specialitate cu o carte utilă.

In cele peste 700 pagini ale cărții se arată: rolul mediului natural în creșterea animalelor; studiul factorilor din mediul natural extern, lumina, aerul, apa; adăpostirea animalelor; igiena alimentației; îngrijirea animalelor și un capitol asupra dezinfecției, dezinsecției și deratizării.

In afară de elementele de ordin teoretic, ca rolul principiilor nutritivi în organism etc., se dau numeroase indicații asupra igienii alimentației cailor, taurinelor, porcinelor, oilor, păsărilor, asupra pășunatului, a întreținerii animalelor cu masă verde în stabulație, asupra controlului furajelor, a intoxicațiilor cu furaje etc.

Problema adăposturilor este de asemenea bine aprofundată. Se arată condițiile ce trebuie să îndeplinească adăposturile pentru diferitele specii din punct de vedere al microclimatului, al furajării etc., se arată condițiile speciale și modelele de grajduri indicate pentru fiecare specie de animale.

Deși este scrisă pentru specialiști, totuși prin felul expunerii, prin stilul curgător, atrăgător, ușor de înțeles, ea poate fi folosită cu ușurință de toți lucrătorii și tehnicienii care lucrează în sectorul creșterii animalelor. Lucrarea are o valoare deosebită prin faptul că ține seama de condițiile specifice țării noastre, în ceea ce privește posibilitățile de hrănire, adăpostire și creștere a animalelor.

Un mare merit al autorului este acela că el insistă asupra creării condițiilor de mediu necesare în creșterea animalelor, pentru a se obține animale sănătoase și productive. Aceasta în locul sistemului de a folosi cantități însemnate de medicamente pentru a combate maladiile la animalele îmbolnăvite din cauza lipsei unui minimum de condiții de întreținere.

De asemenea trebuie menționată valoarea economică a acestei cărți: aplicarea indicațiilor din această carte vor contribui la reducerea pierderilor, la sporirea productivității animalelor, elemente care stau la baza întăririi și dezvoltării economice a gospodăriilor agricole din sectorul socialist.

Ținînd seama că prima ediție a acestei cărți științifice a fost scoasă într-un număr restrîns de exemplare ce nu acoperă necesitățile nici măcar ale specialiștilor din teren, este de dorit ca prin grija Editurii Agro-Silvice a doua ediție să apară într-un număr mai mare de exemplare.

Dr. ANASTASE RIGANI
de la Institutul de cercetări zootehnice

Expoziție școlară

O dată cu închiderea anului școlar la școala de 7 ani din comuna Smirdioasa — raionul Zimnicea, regiunea București, profesoara Evdochia P. Slobozeanu a amenajat cu lucrări executate de elevii școlii — o frumoasă expoziție.

Pe lîngă cusături, împletituri artistice lucrate, au fost expuse planșe și hărți executate de cei mai talentați elevi. De asemenea, expoziția este deosebit de interesantă întrucît sînt expuse și exemplare din recolta de astă toamnă a lotului experimental școlar — precum și din cea din anul acesta, ca: fasole, mazăre, ceapă usturoi, ridichi, cartofi, diferite răsaduri etc.

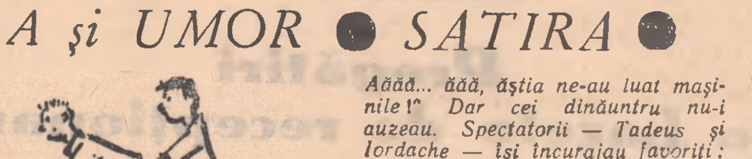
Expoziția se mîndrește cu obiectele și munca pionierilor Văituș Leonida, Burcă Otilia, Ioby Eugenia, Mitran Gheorghe, Lovișteanu Mariana, Mircea Gheorghe și alții.

Expoziția este zilnic vizitată de cetățenii din comună, țărani individuali și întovărășiți, părinții elevilor, tineret și elevi.

Prof. IONEL T. TRIFU
corespondent

SATIRA și UMOR ● SATIRA și UMOR ● SATIRA

CONCURS de trotinete...

Cald. Zăduf. Holdele de orz și grîu se leagănă ușor în bătaia vîntului de dimineață. Cu spatele spre ușă, contabilul șef al gospodăriei de stat Mihălășeni, regiunea Suceava, își face vînt cu un ziar și se gîndește: „Ce ghinion! Pe așa o vreme să muncești colea cu capul vîrît în registre în loc să stai într-un loc la răcoare și să..."

Deodată, ușa scîrțîie încet, două mîini îi acoperă ochii și Henduc aude un glas foarte cunoscut: „Cucu!" „Ureche! Mă Ureche, se ridică vesel contabilul șef. Ce brodeala dracului! Tocmai la tine mă gîndeam... Imi ziceam: Dacă ar fi aici și Ghiță, tii, am termina dracului mai repede socotelile astea și p-ormăăă, știi tu...". „Uite că sînt mă, sînt", îl zgîlții oaspetele de umeri, parcă spre a-l trezi din toropeală. Da să știi că nu sînt singur. Am venit în... „schimb de experiență" și cu tovarășul Tadeus Vlaslav, directorul gospodăriei noastre de la Dîngeni".

Inviorat subit, contabilul șef gazdă strigă:

„Iordacheee. Mă Iordache, hai încoa. Avem mosafiri, băiatule. Uite a venit tovarășul Ureche, contabilul șef de colea, din vecinătate. Trebuie să avem „cherestea" nu?" Și șeful contabilității îi arată lui Iordache, economistul gospodăriei pometul obrazului drept, după care îi șoptește repede ceva la ureche. Acesta însă îi răspunde încruntat tot în șoaptă. „Eee! Ce hîrtii! Ce nerezolvate? Ce urgente, măi băiatule, se face că se supără Henduc. N-auzi că tovarășii au venit în „schimb de experiență?" Știi tu ce-i ăla schimb de experiență? Cel mai eficace mijloc de a ne..."

In fața unor astfel de argumente, economistul își plecă privirile după care ieși din birou pentru a lua măsurile cuvenite. Cîteva clipe mai apoi, cei doi contabili șefi îl găsiră în ogradă pe tov. Tadeus Vlaslav în momentul cînd acesta tocmai termina de verificat ceva la motorul motocicletei.

„Ei, de unde începem „schimbul de experiență"? întrebă el. Mergem unde prășiți porumbul?"

„Așa ne crezi pe noi, tovarășe director? se arăta mîhnit Henduc. Noi avem obraz. N-o să ducem oaspeții prin zăduful ăsta la cîmp. La prășit, mergem tocmai pe seară cînd s-o mai răcori. Acum o să începem cu sectorul... viticol".

Zis și făcut. Peste o jumătate de ceas, oaspeții și gazdele poposiră la cramă.

„Schimbul cu ce îl începem? întrebă grijuliu contabil șef Henduc. Tămîioasă, Riesling, Fetească sau Pinot?". „Păi, dacă e vorba de experiență, eu zic să le... experimentăm pe toate", răspunse contabilul șef Ureche.

Butoaiele răspîndeau mirosne parfumate de vinuri. Paharele n-aveau vreme să se aburească prea mult, fiindcă erau deșertate cu repeziciune.

Cît să fi stat ei la cramă? Nu știau prea bine. Se mai dezmeticiră nițel abia cînd tov. Tadeus glăsui: „Acu. tovaăși...să mergem, hic! și la noi".

Sosind la căminul de copii de la gospodăria de stat Dîngeni cei patru degustători poposiră mai întîi la... bucătărie.

„Guiț! Guiț! făcu încă de departe, tov. Ureche, „N-ați ghicit, îi răspunse cantinierul. Avem numai iahnie de cartofi, fără carne". Necrezîndu-și urechilor, directorul Tadeus controlă cîteva crățiți apoi strigă: „Păi... hîc! Așa primiți voi mă oaspeții? Ei ne-au dus la... hîc!... la paar aburit... asta la prășit și voi îi dați zor cu cartofii? Ia... hîc! mobilizarea! Toată lumea în sat să aduceți ce trebuie.. Executarea... hîc"!

Pînă să se puie masa, oaspeții și noile gazde nimeriră însă în sala unde de obicei copiii de la căminul gospodăriei se joacă. „Tiii, ia-te uită ce trotinete strigă vesel tov. Henduc. Acu să te văd colega: care gospodărie iese în frunte cu... schimbul de experiență". „Să te văd pe tine", primi provocarea contabilul șef de la Dîngeni.

Se descălțară, își luară fiecare cîte o trotinetă și... concursul începu. Pe la ferestre, se adunară îndată copiii, care văzîndu-și trotinetele în pericol începură să țipe: Aăăă... ăăă, ăștia ne-au luat mașinile!" Dar cei dinăuntru nu-i auzeau. Spectatorii — Tadeus și Iordache — își încurajau favoriții: „Așa Ghiță, nu... nu te, nu te lăsa... hîc!" „Dăi bătaie tovarășe Henduc. Să le arătăm noi ăstora cine sîntem".

Și zurr! zurr! pe covoare, pe dușumele, pînă ce începură să sară șuruburile de la trotinete, iar cei doi concurenți veniră de-a rostogolu. La geamuri, hărmălaia copiilor creștea, cantinierul striga că masa e gata, Tadeus că „ei" cîștigaseră concursul, iar Ureche că a doua zi o să ia altă trotinetă, și o să meargă chiar pe ea la un nou schimb de experiență, la crama de la Buhăceni.

★

Ce s-a întîmplat mai departe cu eroii noștri, nu știm. Cine dorește să afle amănunte, ar putea să întrebe Trustul Gostat Regional Suceava care între timp poate a reușit să intre în posesia unor detalii mai complete asupra acestui... schimb de experiență de pomină!

AL. RAICU
și I. GHEORGHIU
după o corespondență de
C. TASLA

„Vigilența" lui Tîndală

Cu multă străduință,
Vre-o cinci sau șase oi
Și-a cumpărat Tîndală,
Gîndind: — Scap de nevoi!
Le duse într-un staul,
Dar, ca și alți netoți,
Lăsînd ușile vraiște
A fost prădat de hoți.
Cînd s-a trezit Tîndală
In ziua următoare
Și a văzut necazul...
Să cadă din picioare!
A blestemat el soarta,
S-a plîns: — Nu am noroc!
Dar cum prin plîns nu capeți
O altă oaie-n loc,
Se apucă Tîndală
Să macine-o-ntrebare:
— Ce-i de făcut?!
A cugetat o oră,
Sau... Știu eu... chiar mai bine,
Pînă-i veni și gîndul
Mîntuitor. — In fine! —
— Minune! — strigă dînsul
— Acum m-am luminat!
La ușa de la staul
un lacăt pun de-ndat!

. . . .

Să-l laud pe Tîndală
Nici nu găsesc cuvinte!
Ideea era bună!...
(C-o seară înainte!).

MIHNEA MOISESCU

Informații

Gospodăriile agricole colective din regiunea Constanța au plantat în această primăvară, pe terenuri improprii altor culturi agricole, peste 1.100 ha. cu viță altoită, cu 300 ha. mai mult decît prevedea planul. In Dobrogea s-au plantat anul acesta și 308.000 pomi fructiferi, iar la Tulcea a luat ființă o pepinieră de gutui, care va asigura material săditor pentru plantațiile din Deltă și din Lunca inundabilă a Dunării.

★

Intre 25 iunie și 9 iulie se desfășoară la Casa Agronomului din București consfătuiri cu inginerii zootehniști de la raioane. La aceste consfătuiri vor fi discutate mai multe probleme legate de preocupările actuale ale zootehniei ca: sarcinile sectorului zootehnic în lumina consfătuirii de la Constanța, combaterea sterilității la animale, dezvoltarea creșterii animalelor în gospodăriile colective etc.

★

In zona Basarabi, regiunea Constanța, a fost descoperită zilele acestea o nouă sursa de apă. Cercetările întreprinse de întreprinderea de cercetări, studii și prospecțiuni în construcții din Ministerul Construcțiilor și Materialelor de Construcții au stabilit că debitul de apă ce poate fi captat din această regiune reprezintă aproximativ o cincime din necesarul de apă potabilă al întregului teritoriu al Dobrogei.

★

Colectivul fabricii „Tehnometal" din Timișoara a început să producă pentru prima oară în țară, selectoare universale SU 4. Noile mașini sînt folosite pentru curățirea și sortarea boabelor de cereale păloase, cît și pentru calibrarea boabelor de porumb. Cu noul selector se pot sorta 8 vagoane de cereale, în două schimburi de 10 ore fiecare.

★

Anul acesta S.M.T.-urile din întreaga țară au organizat noi brigăzi și grupe permanente de tractoare în unitățile agricole cooperatiste, iar un număr mare de tractoare a fost repartizat să lucreze cel puțin un an în aceste unități. In prezent după noua formă de organizare a muncii lucrează peste 9.200 tractoare.

★

Aproape 14.000 de elevi ai școlilor medii și pedagogice din țară au hotărît ca în această vară să dea ajutor țărănimii muncitoare la diferite munci agricole. Alți 6.000 de elevi, constituiți în peste 350 de brigăzi, vor lucra cîte 7 zile în gospodării agricole colective și de stat, iar un număr mare de pionieri și școlari vor ajuta la stringerea spicelor, a plantelor medicinale, a fructelor etc.

Din experiența UNITĂȚILOR AGRICOLE COOPERATISTE

Un sector de o importanță deosebită

In cadrul gospodăriilor agricole colective din raionul Ciuc, sectorul zootehnic este în plină dezvoltare, în urma consolidării bazei furajere prin extinderea pășunilor și fînețelor naturale și artificiale, noilor construcții, prăsilei și achiziționării de animale. Unele gospodării colective fruntașe, aceste 8 gospodării colective posedă la 100 ha. de teren agricol și arabil — 24 bovine, din care 14 vaci, 48 porcine, din care 12 scroafe, 110 ovine, din care 77 oi mame și mioare. Realizările în acest sector al gospodăriilor colective din Ciuc sînt deja cu mult superioare mediei realizate pe regiune. Unele gospodării colective fruntașe, cum ar fi cele din Dănești, Vrabia, Sîntimbru etc. care au dat cea mai mare atenție dezvoltării sectorul zootehnic, obțin de acum în urma creșterii animalelor 50—60 la sută din totalul veniturilor bănești. Fără a se mulțumi cu succesele obținute, colectiviștii din raionul Ciuc se străduiesc să continue dezvoltarea sectorului zootehnic îndeosebi prin mărirea cantităților de furaje însilozate și îmbunătățirea efectivului de animale (țigaisarea oilor etc.).

In numai 6 luni

Harnicii membri ai gospodăriei agricole colective Gheja din raionul Luduș, au pornit la realizarea planului de producție pe anul 1958. In primele șase luni ale acestui an s-au și realizat numeroase prevederi ale planului. Cu numeroase succese obținute din podgoriile Drăgăganilor, colectiviștii din Gheja au extins cu încă un hectar suprafața cultivată cu viță de vie și au înființat o pepinieră viticolă pe 0,10 ha. De asemenea, colectiviștii au contractat cu statul 21 tone grîu și 24 tone porumb (o optime din întreaga recoltă planificată), 2 tone floarea-soarelui, 2 tone orz, 25.000 litri lapte de vacă, 20.000 litri lapte de oaie etc. și au obținut îndeosebi din avansuri, cele peste 150.000 lei venituri planificate pe trimestrul I și II ale anului 1958. Aproape jumătate din această sumă a fost investită de către colectiviști pentru achiziționarea unor oi și vaci de lapte, cumpărarea unui motor Diesel, a unei pompe pentru irigarea legumelor și a unei prese necesare pentru confecționarea de cărămizi. Din restul veniturilor obținute, colectiviștilor li s-a împărțit primul avans trimestrial în valoare de 8 lei la o zi-muncă.

Cresc gospodăriile agricole colective

In raionul Luduș din regiunea Cluj, majoritatea familiilor de țărani muncitori au pășit cu hotărîre pe drumul agriculturii socialiste. In cursul ultimelor 2—3 luni, a început să crească într-un ritm mai rapid și sectorul gospodăriilor agricole colective. Intr-un scurt răstimp, țăranii muncitori din Luduș, Săușa, Dileul Nou, Dătășeni și Iclănel au înființat noi gospodării agricole colective. Numeroase familii de țărani muncitori au cerut să fie primite în gospodăriile agricole colective existente, cum ar fi în cele din Iernut, Vidrasău, Sînpaul etc.

Harnicii colectiviști din Capidava

Rezultatele bune obținute de gospodăria agricolă colectivă din satul Capidava, raionul Hîrșova în sectorul zootehnic a determinat pe colectiviști să crească un număr sporit de animale. Astfel, de la începutul anului și pînă acum au fost cumpărate 13 vaci de rasă, 400 de păsări și 18 scroafe. In afară de aceasta pentru mărirea efectivului de oi au fost reținuți pentru prăsilă 760 miei.

H. BONCOTA
corespondent

Consfătuirea de la Constanța — imbold spre noi succese

— Aici îmi spune șeful de fermă Barbu Vasile, era marginea satului. Incolo pînă-n zare, izlazul plin de ciulini. La lăsatul serii păreau o turmă de oi uriașă, în mișcare. Așa se prezentau lucrurile în această parte a satului în urmă cu 6—7 ani. Acum, săpunărenii, după ce au schimbat aspectul acestei părți de sat, vin din ce în ce mai mulți încoace nu numai cu o binemeritată mîndrie ci și cu dorința de a înlătura ultimele urme a ceea ce era altă dată atît de neprimitor și părăginit.

*

Despre istoria gospodăriei colective din Săpunari-Lehliu îmi vorbește și președintele acesteia, Gh. Nichifor. Ea se aseamănă mult cu istoria atîtor și atîtor gospodării colective care au luat ființă în țara noastră. La început au fost destul de săraci colectiviștii din Săpunari. La înființare, în februarie 1952, au pus bazele colectivei cu foarte puțin: cîteva perechi de cai, 2 purcei și nici o construcție. Au ales pentru centrul gospodăresc această margine de sat.

De atunci au trecut doar 6 ani, dar rezultatele muncii unite nu au întîrziat să se vadă atît în casele colectiviștilor cît și în avutul obștesc. Gospodăria colectivă a crescut și s-a întărit de la un an la altul. E bine de amintit faptul că dacă în primii ani după înființare, averea obștească a avut o creștere înceată, în ultimii ani avutul obștesc a crescut simțitor.

Dar să lăsăm să vorbească în locul nostru cifrele. Ca urmare a măsurilor luate pentru sporirea efectivului de animale și dezvoltarea a cît mai multe ramuri de producție, chiar cifrele care oglindesc realitățile de anul trecut au suferit mari schimbări. Astfel, la numărul celor 400 de ovine s-au mai adăugat încă 100 mieluțe iar din fătări s-au obținut peste 240 miei. Numărul scroafelor a crescut la 26 (curind va ajunge la 40) și s-au obținut pînă acum circa 100 purcei. Există toate condițiile pentru realizarea planului la fătări, (500 purcei). La incubatoarele proprii au fost scoși mai bine de 1.300 pui de găină și 600 boboci de rață pentru a căror creștere s-au amenajat în apropierea fermei, padocurile necesare.

*

Colectiviștii din Săpunari au obținut în ultimii ani succese deosebite în ceea ce privește creșterea numărului vacilor cu lapte. Convinși fiind încă din anul trecut că veniturile mari pe care le pot obține din creșterea vacilor, ei au cumpărat în primul trimestru al acestui an încă 17 vaci, tot de rasă Schwitz. Pe bună dreptate săpunărenii se mîndresc cu ferma lor de vaci a căror număr a ajuns la efectivul de 38 capete din care 26 vaci de lapte, 4 juninci și 8 viței.

Pentru asigurarea unor venituri și mai mari din sectorul zootehnic, colectiviștii au înființat, începind din acest an, o crescătorie de iepuri de casă a cărei efectiv a depășit încă de pe acum 50 de capete. Totodată, pentru prima oară, colectiviștii din Săpunari cresc viermi de mătase. Ei au proiectat să obțină din cele aproape 350 grame sămînță viermi de mătase circa 3.000 kg. gogoși. In curînd pe această producție gospodăria va încasa frumoase venituri bănești.

Dezvoltarea creșterii animalelor a mers paralel cu efectuarea unui număr mare de construcții. Astfel, alături de grajdul de vaci spațios, de magazia încăpătoare, porumbar, cotet de păsări etc., numai în primele luni ale acestui an au și fost construite, folosindu-se materiale locale, două crescătorii de păsări, (dintre care una prevede o cameră specială pentru incubator și o altă cameră pentru crescut puii la baterii) precum și o moară pentru producerea uruielii.

Rezultatele înregistrate gospodăriei cu cît mai multe animale de producție au fost evidente. De pildă, dacă în anul 1953, cînd gospodăria nu avea alte animale decît 200 oi și cîțiva porci, veniturile bănești obținute de la animale au fost de 19.200 lei, în anul 1957 s-au realizat din valorificarea produselor animale 73.000 lei (venituri în bani). Această sumă însă a fost cu mult sub posibilități, lucru de care colectiviștii își dau pe deplin seama. De aceea au și fost luate măsuri privind dezvoltarea sectorului zootehnic. Astfel, de la începutul acestui an și pînă la 15 mai, colectiviștii au obținut din creșterea oilor peste 40.000 lei, din creșterea păsărilor peste 13.000 lei, din alte venituri și de la creșterea vacilor încă 18.000 lei. Așadar în total aproximativ 75.000 lei venituri bănești obținute numai într-un trimestru și jumătate din acest an. Aceste venituri reprezintă mai bine de 103 la sută din totalul veniturilor bănești obținute din sectorul creșterii animalelor, în tot anul trecut. Dar dacă avem în vedere și dezvoltarea pe care au luat-o multe ramuri de producție în gospodărie precum și producția-marfă ce o va realiza de la acestea se poate spune că în 1958, colectiviștii din Săpunari vor obține venituri bănești de 2—3 ori mai mari decît cele realizate în 1957. Desigur că pentru aceasta trebuie stăruință în muncă și o continuă îmbunătățire a organizării muncii. Trebuie avut în vedere și justa îmbinare a ramurilor de producție. Aceasta cu atît mai mult cu cît sporirea veniturilor va duce și la creșterea fondului de bază.

Ca urmare a acestei creșteri, în acest an în gospodăria colectivă a început să se dea trimestrial avansuri în bani. Chiar în luna aprilie s-au dat cîte 6 lei la o zi-muncă iar al doilea avans se va da chiar în cursul acestei luni.

Toate acestea sînt numai cîteva din începuturile traducerii în viață a sarcinilor care le revin colectiviștilor din Săpunari după consfătuirea de la Constanța, în scopul organizării unei producții raționale și multilaterale.

V. CRACIUN
economist

8.200 kg carne la o sută de ha

Deși mică și avînd membrii puțini, gospodăria colectivă „Steaua Roșie" din Vrabia se numără printre cele mai puternice unități agricole cooperatiste nu numai din raionul Ciuc, ci și din întreaga Regiune Autonomă Maghiară. Colectiviștii din această unitate îmbină în mod fericit sectorul agricol cu cel zootehnic. Din cele 111,83 ha. de teren agricol, 46,94 ha. sînt ocupate de fînețe și pășuni naturale, iar în cadrul terenurilor arabile colectiviștii măresc an de an suprafețele cultivate cu trifoi, lucernă, cartofi — plante deosebit de productive și necesare pentru creșterea animalelor. Sectorul zootehnic este cel mai rentabil, datorită îndeosebi marilor cantități de produse animale valorificate. Numai la carne, gospodăria agricolă colectivă din Vrabia, valorifică în 1958 prin contractări, porci, vite mari și oi în greutate totală de 9.130 kg. ceea ce reprezintă peste 8.200 kg. carne la o sută de ha. teren agricol.

GH. ARADAN

LA COLECTIVA DIN BIHARIA

La gospodăria agricolă colectivă „Calea Socialismului" din Biharia, raionul Oradea, se face inventarierea turmelor de oi. Colectiviștii au 907 oi din rasa merinos.

O nouă întovărășire în Țara Moților

Rezultatele bune obținute de membrii întovărășirii zootehnice „Unirea Moților" din satul Rîmeț și de întovărășiții din comuna Brădești, raionul Aiud au făcut ca în comuna Brădești să ia ființă, nu de mult, cea de-a doua întovărășire zootehnică.

In noua întovărășire — se numește — „Avram Iancu" — au intrat 31 de familii cu 63 de oi și 29 hectare fînețe. Ca președinte a fost ales harnicul întovărășit Victor Bunea.

IOSIF BARB
corespondent

Din experiența gospodăriei agricole de stat Popești-Leordeni la irigarea porumbului

...Mă găsesc la secția Glina a gospodăriei de stat Popești-Leordeni. Aici se fac pregătiri în vederea irigarii porumbului. Prin mijlocul rîndurilor de plante sînt trasate rigolele prin care va năvăli apa binefăcătoare.

— Irigarea porumbului nu-i ceva nou pentru noi, îmi spune tov. Conduratu, inginerul șef al gospodăriei. Anul trecut am aplicat-o pe suprafața de 80 de ha, din care 40 destinate producerii seminței dublu hibride. Umezeala multă din primăvara trecută a făcut ca porumbul să nu sufere din lipsă de apă în primele stadii de dezvoltare. In lunile mai și iunie, bunăoară, au căzut precipitații care au atins în medie 139 și respectiv 80 mm. Abia prin iulie a început o perioadă de uscăciune fiind nevoiți să executăm primul udat. Pe la jumătatea lunii august a fost necesară o a doua irigare dar numai pe 40 de ha. Irigarea culturii s-a făcut prin brazde dîndu-se la ha, la fiecare udare, cca 600 m³ de apă. In cultură am avut numai porumb dublu hibrid.

— In afară de irigare ați mai executat și alte lucrări?

— Da. Inainte de udat porumbul a fost prășit cu cultivatoarele K.R.N., odată cu care s-au dat și îngrășăminte complexe granulate, cîte 80—100 kg la ha. Pe întreaga suprafață de porumb irigat s-a obținut o producție medie de 4.324 kg boabe la ha. Porumbul de pe parcela irigată de două ori a dat 4.700 kg boabe la ha, adică cu 1.327 kg. la hectar mai mult decît cel cultivat în uscat. Pentru rezultatele bune obținute au fost premiați brigadierii Ion Pițigoi, Ion Spiloiu, G. Necșoiu, C. Abagiu precum și inginerul T. Bercescu care a răspuns de cultura porumbului.

Anul acesta am mărit suprafața cultivată cu porumb irigat la 120 de ha. Din acestea 75 de ha sînt terenuri preluate pe care s-a amenajat un canal de alimentare în care se va pompa apă din Dîmbovița. Intreaga suprafață a fost însămînțată cu porumb dublu hibrid. Irigarea o vom face tot prin brazde. Prin mijlocul rîndurilor de porumb se deschid canale prin care pătrunde apa; de acolo ea se înfiltrează pînă la rădăcinile plantelor.

— Cum vă veți orienta anul acesta la irigatul porumbului?

— In mod obișnuit numărul și data udărilor sînt hotărîte de starea de vegetație a plantelor, de sol și mai ales de vreme. Luna mai a fost deosebit de uscată, precipitațiile înglobind numai 17 mm. La începutul lui iunie însă au căzut ploi care au ajutat porumbului să se înalțe bine, ne mai fiind astfel nevoie în prezent de irigare. In caz de secetă vom executa cel puțin un udat înainte de înspicare, altul la legat, iar al treilea la formarea bobului. Odată cu prașila a II-a au fost aplicate îngrășăminte chimice complexe, în cantitate de 8 kg./ha. Bineînțeles că nu vor fi neglijate nici celelalte măsuri agrotehnice cerute de cultura porumbului.

F. NICOLAE

G.A.S. Dunărea din regiunea Galați are un puternic sector producător de semințe de legume. Datorită îngrijirii atente, majoritatea culturilor s-au dezvoltat bine și promit o producție sporită.

In fotografia alăturată: tov. ing. Sergiu Cuș, Petre Ghenovici și David Bucur controlînd semincerii de varză.

Se înfăptuiesc hotărîrile consfătuirii de la Constanța

(Urmare din pag. 1)

pete. Un accent deosebit se va pune în anul 1958 pe îngrășarea unui număr de 57.000 de porci și 2.500 de taurine, ceea ce reprezintă o creștere de 10 ori și respectiv de 20 ori față de ultimii ani.

Bineînțeles că pentru a face față cu succes acestor sarcini sporite, create de mărirea șeptelului, cît și în scopul sporirii producției pe cap de animal, noi ne preocupăm îndeaproape de rezolvarea problemei bazei furajere și a adăposturilor. In privința bazei furajere am arătat că un accent deosebit s-a pus pe cultivarea unei suprafețe mai mari cu porumb de siloz (peste 4.000 ha). In acest fel, noi vom reuși, deocamdată, să asigurăm pentru fiecare animal furajele însilozate necesare pentru toată perioada de iarnă. De asemenea, în toamna aceasta vor fi organizate la Troianu și Dîlga două loturi semincere pentru asigurarea fondului de semințe de graminee și leguminoase, necesare supraînsămînțării pășunilor slab productive. Totodată în vederea folosirii producției de masă verde din balta Dunării, s-au luat măsuri pentru organizarea a două îngrășătorii de taurine și batali la gospodăriile din Roșeți și Malul Roșu (Gostinu).

O atenție mare s-a acordat și rezolvării cît mai grabnice a problemei adăposturilor. Pentru început, am luat măsuri să organizăm mai multe tabere de vară (32 pentru taurine și 16 pentru purcei). Paralel cu aceasta însă s-au construit și două maternități noi la Călărași, cu o capacitate de 24 boxe fiecare. Folosindu-se stuful, baloturile de paie și alte materiale locale s-a reușit ca o maternitate să nu coste mai mult de 7.000 lei. Extinzînd această experiență bună, pînă la toamnă se vor mai construi astfel de maternități și în alte gospodării. Ceea ce putem face prin forțe proprii, însă, nu este suficient. De aceea, este necesar ca și unitățile de construcții să urgenteze organizarea șantierelor și să aducă materialele necesare pentru a putea executa construcțiile în termenele prevăzute.

— Anul trecut, multe din unitățile Trustului Gostat București au obținut nu numai producții mari, dar au avut și o activitate rentabilă. Referindu-ne la aceasta, ce măsuri s-au luat pentru ca și în acest an gospodăriile să realizeze mari beneficii?

— Prin planificare, gospodăriile agricole de stat din regiunea București și-au fixat un anumit barem de cheltuieli pentru obținerea fiecărui produs. Acest barem a fost în așa mod ales, încît raportul dintre producția obținută și cheltuielile efectuate (conform planului) să determine un astfel de preț de cost, încît gospodăria să realizeze un beneficiu. Gospodăriile noastre luptă în prezent deci, atît pentru obținerea unei producții sporite, cît și pentru respectarea baremului de cheltuieli (în unele părți cum ar fi la Bragadiru, Mînăstirea etc. se vor face chiar unele economii) pentru a putea astfel să traducă în viață ceea ce și-au propus: rentabilizarea culturilor. Această problemă este mai greu de rezolvat la producția animală și în special la producția de lapte, deoarece în cadrul Trustului nostru mai sînt unele unități ca Troianu, Urziceni, Domnești etc, care realizează încă fiecare litru de lapte la un preț de cost cu 0,70—0,80 lei mai mare ca cel planificat. Prin organizarea unei baze furajere puternice, adăpostirea, îngrijirea și hrănirea în condiții mai bune a animalelor se va putea face un salt și în ceea ce privește rentabilizarea producției animale în toate unitățile. Și aceasta în curînd, deoarece primele măsuri luate după consfătuirea de la Constanța, s-au pus deacum în practică și rezultatele lor nu vor întîrzia să se arate.

Pe scurt, acestea sînt perspectivele și o parte din realizări. In încheiere vreau să subliniez doar, că Trustul regional Gostat București va continua cu toată hotărîrea acțiunea de dezvoltare a culturii cerealelor și de creștere a animalelor, orientînd unitățile în subordine către un profil care să corespundă cel mai bine condițiilor pedoclimatice, nevoilor economiei naționale și perspectivei dezvoltării agriculturii țării noastre pe calea socialismului.

Grîul a dat în pîrgă

Gospodăriile agricole de stat din regiunea București au recoltat pînă în prezent mai mult de jumătate din suprafața ocupată cu orz, unele dintre ele cum ar fi Lita, Storobăneasa, Alexandria etc. obținînd o producție medie de 2.500—2.830 kg. la ha. După ritmul în care se lucrează, în cel mult 2—3 zile recoltatul orzului va fi terminat, ceea ce va permite ca începînd de la 29—30 iunie să treacă cu toate forțele la recoltatul grîului, care de acum a și dat în pîrgă.

Risipa de zile-muncă păgubește gospodăria

In văile fertile ale Mureșului și Nirajului, multe gospodării agricole colective înfloritoare conving prin realizările lor pe țăranii muncitori de avantajele muncii în comun și cu mijloace mecanizate. Despre succesele unor gospodării colective fruntașe din raionul Mureș al Regiunii Autonome Maghiare, cum ar fi Sîntana de Mureș, Curteni, Mitrești etc., am pomenit adeseori în paginile ziarului nostru.

Posibilități mari de dezvoltare are și gospodăria colectivă „Viața Nouă" din satul Ciba, comuna Nicolești. Aproape toți țăranii muncitori din acest sat sînt colectiviști. Ei stăpînesc în comun o suprafață agricolă de 626,37 ha, din care 502,87 ha arabil și 96 ha fînețe naturale. Via gospodăriei, parte componentă din podgoria Nirajului, cuprinde 12 ha din care majoritatea e altoită și de soi. Sectorul legumicol se întinde pe o suprafață de 10 ha și mai poate fi dezvoltat datorită posibilităților de irigare.

Cu toate acestea, gospodăria colectivă din satul Ciba, nu se află printre unitățile agricole socialiste fruntașe din raionul Mureș. Averea obștească crește aci foarte încet. Veniturile membrilor sînt încă mici. Colectiviștii din Ciba nu se pot declara mulțumiți cînd primesc pentru o zi-muncă 1,13 lei, 3-4 kg cereale, 0,037 kg zahăr, 0,25 kg vin 7-8 kg furaje, așa cum s-a întîmplat în anul trecut.

De această stare de lucruri nu sînt vinovate recoltele slabe deoarece la majoritatea culturilor gospodăria a obținut rezultate bune pe 1957. După cum vom vedea mai jos, risipa de zile muncă (104.000 pe întreaga gospodărie) a dus la scăderea valorii zilei-muncă, a dăunat intereselor colectiviștilor harnici.

E destul să facem o scurtă socoteală. In condițiile acestei gospodării era normal ca numărul zilelor-muncă consumate anual să nu depășească cifra de 70—75.000. La un asemenea consum rațional de zile-muncă, colectiviștii ar fi primit în 1957 pentru o zi-muncă prestată în gospodărie cu 5 kg mai multe cereale precum și mari cantități suplimentare de zahăr, fructe, vin și de furaje. Valoarea în bani a unei zi-muncă ar fi crescut cu 8-10 lei față de cea existentă la sfîrșitul anului 1957.

In urma risipei de zile-muncă a suferit foarte mult averea obștească a gospodăriei colective. Pentru a nu scădea peste măsură valoarea celor 104.000 de zile-muncă, consiliul de conducere a mai tăiat din sumele care trebuiau repartizate fondurilor statutare. De exemplu, în anul trecut, abia 20.000 lei, adică 5 la sută din totalul veniturilor bănești s-au atribuit fondului de bază, deși statutul obligă să se repartizeze acestui fond 10-12 la sută din totalul veniturilor bănești. Cu un asemenea procedeu nestatutar, se pune întrebarea: de unde își va crea gospodăria colectivă fondurile necesare pentru dezvoltarea generală și îndeosebi a sectorului zootehnic rămas în urmă față de posibilități?

Nu e lipsit de interes să analizăm unele motive care au dus la o asemenea risipă de zile-muncă. „La noi, — ne declară tov. Szentgyörgyi Ioan, președintele gospodăriei — normele de muncă erau în general mult prea mici. Ani de-a rîndul, unii colectiviști au crezut în mod greșit că micșorînd normele și umflînd numărul zilelor-muncă prestate, își vor mări și cîștigurile. După cum am văzut colectiviștii nu au cîștigat, ci dimpotrivă, au pierdut în urma umflării nemăsurate a numărului de zile-muncă. Goana după un număr cît mai mare de zile-muncă a dăunat mult și calității lucrărilor executate.

Cine primea pe nedrept multe zile-muncă? Cei mai puțini harnici, cei nepăsători care munceau rapid dar făceau lucrări de mîntuială. La două din cele patru brigăzi de cîmp unde controlul asupra calității lucrărilor nu era bine pus la punct au fost irosite multe zile-muncă. Cine pierdea în urma acordării cu ușurință a zilelor-muncă? Cei harnici și conștiincioși care lucrau suprafețe mai mici dar de bună calitate.

Conducerea gospodăriei și îndeosebi contabilitatea și brigadierii de cîmp nu urmăreau consumul de zile-muncă pe brigăzi și pe ramuri de producție pentru a putea preveni din timp risipa ce se făcea la unele lucrări.

Fără îndoială, cunoașterea acestor lipsuri ușurează și va ușura mult îndreptarea lucrurilor în gospodăria colectivă din Ciba-Nicolești. Adunarea generală a colectiviștilor, a aprobat [?] noile norme de muncă pe 1958, și a luat unele hotărîri cum ar fi creșterea cu 10—20 la sută a normelor mult prea mici la prășitul porumbului, la sfecla de zahăr, la lucrările în viticultură. Au fost luate unele măsuri operative pentru îmbunătățirea funcționării brigăzilor și chiar a echipelor. Este îmbucurător și faptul că pînă la data de 31 mai a.c. gospodăria colectivă a cheltuit cu 2.500 zile-muncă mai puțin decît în aceeași perioadă a anului trecut. (deși a trebuit să fie executate numeroase lucrări pentru combaterea inundațiilor). Dar colectiviștii din Ciba nu pot fi încă liniștiți. Consiliul de conducere și inginerul Tecse Iuliu au alcătuit cu prea multă ușurință planul de consum al zilelor-muncă pe 1958, plan care prevede și acum cheltuirea a 80 de zile-muncă la fiecare hectar cultivat cu porumb și a 190 de zile-muncă la hectarul de sfeclă de zahăr. Față de prevederile acestui plan, se pot — și chiar trebuie obținute mari economii. Lupta împotriva risipei de zile-muncă, împreună cu dezvoltarea multilaterală, sînt problemele cele mai arzătoare care se cer rezolvate la gospodăria colectivă din Ciba-Nicolești.

GH. ADAM

Mai multă atenție legumiculturii

Unitățile agricole cooperatiste din raionul Caracal pot deveni mari furnizoare de legume

Nu-i nevoie să te ostenești prea mult pentru a constata care este situația legumiculturii în raionul Caracal. E deajuns să dai o raită, dimineața, prin piața orașului și tarabele sărăcăcioase ale Aprozarului îți vor spune totul. Deși ne aflăm în plină vară în piața din Caracal n-ai să găsești decît prea puțină fasole verde, castraveți, dovlecei, vinete etc. De roșii nici nu mai vorbim. De ce oare?

Una din principalele cauze care stă la baza slabei aprovizionări a orașului cu legume este în primul rînd minima importanță pe care unitățile agricole cooperatiste din raion o dau cultivării acestora. Cu toate că în raionul Caracal există condiții naturale bune pentru dezvoltarea legumiculturii, prin folosirea la irigații a celor trei rîuri care scaldă pămîntul raionului — Oltul, Oltețul și Tezluiul — aceste condiții nu sînt folosite decît în mică măsură de către unitățile agricole cooperatiste. O singură cifră este destul de edificatoare. In cele 15 gospodării agricole colective, trei cooperative agricole de producție cu rentă și 167 de întovărășiri, în anul acesta, se cultivă cu legume doar 69 de ha. Aceasta într-un raion de șes cu o suprafață arabilă de circa 90.000 de ha., din care peste 50 la sută este cooperativizată.

Membrii unităților agricole cooperatiste susțin că nu pun bază pe ramura legumicolă deoarece, pe lîngă faptul că cere multă muncă, ea nu aduce venituri mari. Lucrul acesta este cu totul greșit. Atunci cînd legumicultura se face rațional, ea aduce unităților venituri nebănuit de mari. Exemple de unități care au obținut venituri frumoase din legumicultură se pot găsi — puține la număr ce-i drept — și în raionul Caracal. Gospodăria colectivă „1 Mai" din comuna Corlătești, de pildă, a obținut în anul 1956 de pe suprafața de 10 ha. de grădină un venit bănesc de 73.000 de lei, în afară de legumele pe care le-a împărțit colectiviștilor pentru zilele-muncă efectuate, care au valorat și ele peste 25.000 lei. Insemnate venituri bănești a dobîndit în anii trecuți din legumicultură și gospodăria colectivă „Scînteia" din comuna Cioroiu, iar membrii gospodăriei colective „Partizanii Păcii" din Scărișoara, care anul acesta cultivă pentru prima oară legume pe o suprafață de 15 ha., speră să obțină din această ramură un venit bănesc de peste 150.000 lei.

Aceasta ne dovedește cu prisosință că acolo unde se lucrează cu tragere de inimă și unde sînt oameni pricepuți în grădinărie, cultura legumelor este rentabilă. Și, unitățile agricole cooperatiste din raionul Caracal nu se pot plînge că nu au legumicultori buni. Lipsește însă altceva: preocuparea de a face o legumicultură intensivă. Oare gospodăriile agricole colective din raionul Caracal n-ar putea să obțină legume timpurii și trufandale? Pentru lucrul acesta nu este numai decît nevoie de investiții mari pentru construirea de sere, ci el se poate face cu puține cheltuieli, prin folosirea paturilor calde. De asemenea, ar trebui studiată posibilitatea obținerii anual de pe același teren a 2 sau 3 recolte. Condițiile prielnice de sol și climă din raionul Caracal permit unităților agricole cooperatiste să realizeze toate aceste lucruri.

Cît privește cealaltă latură, a extinderii suprafețelor cultivate cu legume, aceasta este cu putință în majoritatea unităților agricole cooperatiste din raion. In comuna Fărcașele de exemplu, există în prezent o suprafață de peste 350 de ha. amenajate pentru irigare, o bună parte din aceasta aparținînd gospodăriei colective și întovărășirilor. Totuși gospodăria colectivă din Fărcașele nu cultivă în acest an decît 3 ha. de grădină. Același lucru se întîmplă la Banicíu, Gostavăț și Stoenești, comune situate ca și Fărcașele pe Valea Oltului, unde gospodăriile colective nu au de loc, sau au suprafețe foarte mici de grădină. Să nu mai vorbim de întovărășiri care nici una din ele n-are nici măcar un ha. de grădină.

Avînd în vedere slaba dezvoltare a legumiculturii în unitățile agricole cooperatiste din raionul Caracal este necesar ca organele agricole raionale să ia măsuri de pe acum și să întocmească un plan de dezvoltare a acestei ramuri în unități, să intensifice munca de îndrumare a unităților — în special a gospodăriilor colective — pe calea dezvoltării legumiculturii și mai cu seamă să dea mai mult sprijin în ceea ce privește aplicarea agrotehnicii în legumicultură.

Deoarece au fost cazuri cînd la gospodăriile colective s-au stricat legumele din cauza neridicării lor de către unitățile contractante, e necesar ca întreprinderile comerciale care contractează producția legumicolă din gospodăriile colective să-și îndeplinească la timp obligațiile ce le revin. Cazul petrecut anul trecut la gospodăria colectivă din Cioroiu, cînd peste un vagon de roșii și varză s-a stricat pentru că Agevacoopul nu s-a prezentat la timp să le ridice, e cunoscut și nu trebuie să se mai repete. Asemenea lucruri, nu fac decît să-i îndepărteze pe colectiviști de legumicultură.

Extinzînd pe cît posibil suprafețele cultivate cu legume și luptînd pentru obținerea de legume cît mai timpurii, fără îndoială că unitățile agricole cooperatiste din raionul Caracal vor putea ca în viitorii ani să asigure atît aprovizionarea orașului de reședință a raionului, cît și a altor centre din regiunea Craiova cu legume proaspete și în cantități suficiente.

V. POMPILIU

Din UNIUNEA SOVIETICĂ

Să-încerce acum americanii să ne-ajungă!

A. TKACENKO
preşedintele colhozului „Rodina" din Cuban

Corespondenţă specială pentru ziarul „Agricultura Nouă"

Era pe seară, cînd a venit la mine responsabilul fermei de lapte Nr. 1 a colhozului nostru, Vasili Feodorovici Oleirenko. M-a salutat şi s-a aşezat lingă biroul meu. N-a apucat încă să spună nimic, dar am înţeles că a venit nu ca „să se certe". E adevărat cînd se spune că după faţa unui om poţi ghici în ce ape se scaldă el. Vasili Feodorovici avea o privire liniştită şi chiar veselă.

— Ei, zi-i, ce dorinţă ai? l-am întrebat.

Vasili Feodorovici a zîmbit, şi-a descheiat haina, a scos din buzunarul de la piept o foaie de hîrtie, a despăturit-o şi a pus-o pe birou, fără a scoate o vorbă. Pe hîrtie erau scrise cîteva cifre. Vasili Feodorovici a subliniat una din ele — 3.714.

— Ai văzut ce oameni avem, tovarăşe preşedinte? Orice sarcină a partidului o îndeplinesc. Şi de ce? Fiindcă ştiu că muncesc pentru popor!

Cifra subliniată de Vasili Feodorovici spunea multe. Ea arăta că colectivul fermei a obţinut de la fiecare vacă cîte 3.714 l. de lapte, un rezultat pe care ferma nu-l mai obţinuse încă niciodată.

A doua zi s-a făcut în colhoz bilanţul activităţii şi a celorlalte ferme. S-a constatat cu acest prilej că cele 1.157 de vaci ale colhozului au dat fiecare în mijlociu cîte 3.280 l. de lapte, ceea ce înseamnă cîte 22.600 l. la 100 hectare de pămînt. Ca atare, în întrecerea economică în producţia de lapte la o sută hectare de pămînt crescătorii noştri de animale au întrecut statul Iowa (S.U.A.) cu 150 l.!

Anul trecut va rămîne pentru multă vreme întipărit în memoria colhoznicilor din artelul nostru agricol. A fost un an de muncă eroică. In ramura culturilor de cîmp şi în aceea a creşterii animalelor oamenii au luptat cu un avînt nemaivăzut pentru dezvoltarea continuă a tuturor sectoarelor producţiei agricole. Ei au primit ca pe o îndatorire a lor, a tuturor, chemarea partidului comunist de a întrece în anii apropiaţi Statele Unite ale Americii în producţia de carne, lapte şi unt pe cap de locuitor. In brigăzi şi la ferme s-a desfăşurat larg întrecerea socialistă pentru o înaltă productivitate a muncii. Ingrijitorii de animale au intensificat lupta pentru o cît mai bună întreţinere a animalelor. Preocupîndu-se de problemele creşterii animalelor, conducerea colhozului a dat o mai mare atenţie întăririi bazei furajere.

Noi am organizat la fiecare fermă conveier verde. Pe cîmp s-au însămînţat la diferite epoci secară, grîu de toamnă, ovăz, porumb, iarbă de Sudan, grîu de toamnă amestecat cu borceag, rădăcinoase furajere, dovlecei. In conveierul verde a revenit de fiecare vacă pînă la un hectar de semănături. Aceasta ne-a dat posibilitatea să organizăm bine întreţinerea cirezii în cîmp în perioada de vară. Toată vara vacile au primit din abundenţă diferite varietăţi de nutreţ verde. In afară de aceasta, pentru fiecare litru de lapte mulgătoarele dădeau vacilor cîte 200 gr. de concentrate.

Hrana consistentă şi întreţinerea bună a vacilor au asigurat o producţie sporită de lapte. Multe mulgătoare obţineau zilnic pînă la 16 l. de lapte, ba şi mai mult, de la fiecare vacă din grupa respectivă. In ansamblu pe colhoz producţia medie zilnică a fiecărei vaci a fost de 12—13 l. lapte.

In timpul verii erau multe de făcut în colhoz dar noi n-am uitat de pregătirile pentru iarnă. Am reparat grajdurile, am stocat nutreţ şi ne-am îngrijit în chip deosebit de însilozări. Toată vara am pus masă verde în gropi, asigurînd pînă la urmă pentru fiecare vacă cîte 28,7 tone de nutreţ suculent şi o cantitate îndestulătoare de nutreţ brut.

La ferme s-au introdus anumite raţii de hrănire a vacilor. In decurs de 24 ore fiecare vacă capătă cîte 30 kg. de nutreţ însilozat. In cursul zilei se dau vacilor paie tocate, coceni de porumb, sfeclă presată. Raţia mai cuprinde şi 7 kg. de fîn. Pentru fiecare litru de lapte muls se dau 150 gr. de concentrate.

La noi în colhoz oamenii vorbesc cu mîndrie de cele mai bune mulgătoare. Şi avem într-adevăr multe mulgătoare bune. Dintre acestea, Irina Katalevskaia a obţinut de la începutul anului de la fiecare vacă din grupa sa cîte 4.162 l. de lapte. Pelagheia Polianskaia — 4.130 l., Nelia Iagolniţkaia — 4.970 l. Lista aceasta ar putea continua.

Conducerea colhozului se îngrijeşte în permanenţă de încurajarea materială a îngrijitorilor de animale. La noi s-a elaborat un sistem de plată suplimentară a muncii mulgătoarelor şi a celorlalţi lucrători de la ferme pentru îndeplinirea şi depăşirea sarcinilor în producţia de lapte. Noi ne-am convins din proprie experienţă că sporirea cointeresării materiale a colectivelor fermelor joacă un rol de seamă în lupta pentru mărirea producţiei.

Lucrătorii de la ferme au învăţat multe, au acumulat o bogată experienţă. Mărind necontenit producţia de lapte, ei spun: „Să-ncerce acum americanii să ne-ajungă!"

LIBAN

■ S. U. A. şi Anglia pun la cale o intervenţie armată

■ U. R. S. S. doreşte ca în Orientul Apropiat şi Mijlociu să domnească pacea

O bună bucată de vreme puterile occidentale şi-au urzit din umbră planurile periculoase de amestec străin în treburile interne ale Libanului. Acum masca a căzut. Planurile agresive sînt declarate făţiş. Insuşi Dulles, secretarul de stat al S.U.A. a declarat la o conferinţă de presă că trupele americane pot să debarce în Liban nu numai la cererea O.N.U. ci pur şi simplu la cererea guvernului libanez. iar ministrul de război al S.U.A., Mc

Elroy a amenințat făţiş că va folosi arma atomică împotriva popoarelor arabe. Guvernele S.U.A. şi Angliei vor ca operaţiile de intervenţie militară în Liban să aibă loc prin surprindere, în cel mai scurt timp, astfel ca omenirea să fie pusă în faţa unui fapt împlinit. Pentru a justifica acest act criminal puterile occidentale au lansat şi caută să răspîndească svonuri despre un pretins amestec al Republicii Arabe Unite în treburile Libanului.

Intervenţia străină împotriva Libanului ar demasca încă odată planurile agresive expansioniste ale puterilor occidentale faţă de popoarele arabe şi ar spori ura acestor popoare împotriva colonialiştilor.

In întreaga lume planurile de intervenţie armată în treburile interne ale Libanului stîrnesc o profundă indignare. Ele sînt socotite o provocare adresată nu numai popoarelor arabe ci forţelor păcii din lumea întreagă şi o batjocorire a principiilor Naţiunilor Unite.

Cercurile oficiale sovietice consideră că o astfel de intervenţie ar duce la o agravare serioasă a situaţiei internaţionale şi ar primejdui cauza păcii.

„In ce priveşte Uniunea Sovietică — se arată în recenta Declaraţie a agenţiei Tass — după cum s-a arătat în repetate rînduri, ea doreşte ca în regiunea Orientului Apropiat şi Mijlociu care se află în apropiere de graniţele U.R.S.S., să domnească pacea. De aceea, şi de data aceasta Uniunea Sovietică nu poate rămîne indiferentă faţă de pregătirea unei intervenţii străine în Liban, indiferent cum ar fi camuflată această intervenţie".

Impotriva înarmării atomice a Bundeswehrului

In Republica Federală Germană se desfăşoară cu o vigoare crescîndă vasta campanie împotriva înarmării armatei vest-germane cu arme atomice. La Hanovra, la demonstraţia de protest organizată de Comitetul local „de luptă împotriva morţii atomice" au participat peste 40.000 de oameni. In fruntea coloanelor de manifestanţi se aflau reprezentanţii autorităţilor locale, printre care şi cîţiva miniştri ai landului.

La Düsseldorf, un grup de tineri s-au postat de curînd în faţa primăriei oraşului, desfăşurînd o pancartă cu inscripţia: „Vă chemăm să participaţi la lupta împotriva morţii atomice".

In localităţile Niederhausen, Odesbach şi Blesenbach, din landul Hessen, s-au organizat primele referendumuri populare referitoare la înarmarea atomică a R.F. Germane. Rezultatele: de la 91 la 94 la sută din cei interogaţi s-au pronunţat împotriva înarmării atomice. Autorităţile de la Bonn încearcă însă să interzică organizarea de referendumuri populare. In ciuda acestor încercări s-a prevăzut organizarea de referendumuri populare la Hamburg şi Bremen, Frankfurt pe Main şi Offenbach, Darmstadt şi Braunchweig şi într-o serie de alte localităţi. La această mişcare participă 44 de cunoscuţi savanţi vest-germani, peste 150 de oameni de cultură de vază, peste 400 politicieni şi militanţi pe tărîm social, 250 de catolici cunoscuţi, 300 de activişti sindicali şi social-democraţi care au ridicat un protest plin de mînie împotriva înarmării atomice a Bundeswehrului.

Pe de altă parte, Comitetul vest-german de luptă împotriva morţii atomice a anunţat că va participa la întîlnirea de la Basel a adversarilor înarmării atomice. Această întîlnire care urmează să aibă loc la 5 iulie, a fost convocată de cunoscutul filozof britanic lordul Russel.

NOTĂ

CINE RASPUNDE?

Pe bordul vasului sovietic „Viteaz", expediţia ştiinţifică a Institutului de Oceanografie a Uniunii Sovietice îşi continua lucrările după programul zilnic obişnuit. De la începutul Anului Geofizic Internaţional, membrii expediţiei strînseseră un bogat material, numeroase date a căror publicare erau siguri că va stîrni interesul savanţilor din întreaga lume.

In cabina căpitanului, pe harta desfăşurată de-a lungul unui întreg perete, poziţia vasului era însemnată în fiecare zi: un steguleţ minuscul pierdut în imensitatea Oceanului Pacific. La vest, insulele Marianne. La nord, insulele Caroline.

23 mai 1958. O zi înourată cu o ploaie repede şi deasă, ca o pînză. Intr-unul din laboratoare, şeful expediţiei, V. Petelin, cerceta împreună cu doi biologi datele culese în ajun, cînd pe uşă pătrunse în grabă unul din membrii expediţiei. După încordarea trăsăturilor feţei, cei de faţă bănuiră că tovarăşul lor avea de comunicat o veste importantă.

Ştirea era într-adevăr foarte gravă. Aparatele de înregistrare aflate pe bordul navei semnalaseră o creştere neobişnuită a radioactivităţii în apa de ploaie căzută.

Aparatele au fost verificate din nou cu atenţie. Datele erau deci exacte. Cauza acestei subite creşteri a radioactivităţii apei de ploaie nu putea fi deci decît una singură: experienţele nucleare americane din Pacific. Deşi nava „Viteaz" se afla la 3.000 km. de insulele Marshall — locul de desfăşurare a experienţelor nucleare — norii purtaseră pulberea radioactivă pînă în această regiune.

Un mesaj a fost expediat de îndată directorului Institutului de Oceanografie al U.R.S.S., V. Bogorov, pentru, a se cere instrucţiuni.

După numai 6 zile, la 29 mai, radioactivitatea apei de ploaie devenise de cîteva sute de ori mai mare decît cea normală. Pe baza dispoziţiunilor primite, cercetările au fost imediat oprite, s-au luat măsurile necesare pentru apărarea sănătăţii membrilor expediţiei şi nava „Viteaz" a părăsit locurile contaminate.

Intr-un interviu pe care l-a acordat presei, profesorul Bogorov care a efectuat de curînd o călătorie în această regiune — a pus o întrebare firească, pătrunsă de un adînc umanism. Cine răspunde — a spus eminentul savant sovietic — pentru viaţa locuitorilor numeroaselor insule din acest sector al Oceanului Pacific? Aceştia nu au altă sursă de aprovizionare cu apă decît apa de ploaie. Mai mult. Numeroasele vase care se aprovizionează din aceste insule, folosesc — vrînd-nevrînd — aceeaşi apă cu procentul ridicat de radioactivitate. Nici vasele, nici locuitorii din insule nu au aparate de control şi, mai ales, nu au posibilitatea de alegere.

Pentru maniacii atomişti americani asemenea probleme de conştiinţă însă nu se pun. Ce înseamnă în definitiv vieţile cîtorva zeci de mii de oameni faţă de o „drăguţă" de explozie nucleară reuşită? Şi apoi să nu uităm că au experienţă în astfel de treburi: Hiroşima şi Nagassaki stau mărturie.

S. LEONARD

Din închisoarea Sugamo unde se aflau principalii criminali de război japonezi au fost eliberaţi pe cuvînt de onoare ultimii condamnaţi.

— N-ai avut cumva emoţii?
— Ba avui nenumărate

M-am temut să nu îmi ceară
Garanţii adevărate.

Stringerea recoltei la timp şi fără pierderi — o datorie patriotică de mare însemnătate

(Urmare din pag. 1-a)

nutreţ. Gospodăriile de stat şi S.M.T.-urile trebuie să folosească la executarea arăturilor de vară toate tractoarele disponibile de la treierat, precum şi tractoarele de la batozele de treierat care nu funcţionează în timpul nopţii. Unităţile agricole cooperatiste au datoria să folosească la arăturile de vară, pe lingă utilajul S.M.T. şi atelajele proprii.

O dată cu pregătirea terenului pentru însămînţările de toamnă trebuie să se incorporeze în sol îngrăşămintele organice şi minerale potrivit planului de fertilizare pentru fiecare regiune.

O atenţie deosebită trebuie acordată asigurării seminţei necesare însămînţărilor de toamnă. Astfel, organele agricole şi comitetele executive ale sfaturilor populare au datoria să asigure treieratul cu precădere al recoltelor de pe loturile semincere, evitînd amestecul între soiuri; să asigure depozitarea lor separată şi în cele mai bune spaţii de înmagazinare, atît la gospodăriile producătoare cît şi la bazele de recepţie. Totodată, se vor îngriji ca selectoarele şi trioarele de la batozele de treierat să funcţioneze continuu pe toată durata treierişului, vor îndruma întovărăşirile agricole să-şi reţină încă de la treier necesarul de sămînţă pentru însămînţările de toamnă şi primăvară, vor organiza centre de condiţionare a seminţelor, vor organiza schimbarea seminţelor necorespunzătoare etc.

Sarcini mari şi de o deosebită însemnătate economică şi politică stau în faţa noastră în actuala campanie agricolă. Muncind cu hărnicie şi pricepere, organizîndu-ne temeinic munca în vederea folosirii întregii capacităţi de lucru a tractoarelor, maşinilor şi a atelajelor ne vom îndeplini cu cinste datoria patriotică de a stringe recolta la timp şi fără pierderi, dînd în acelaşi timp atenţia cuvenită lucrărilor de întreţinere a culturilor şi pregătirii campaniei însămînţărilor de toamnă.

Recomandări practice cu privire la folosirea îngrăşămintelor chimice în regiunea Craiova

Prof. LIVIU POP
şi
Ing. ALEXANDRU TOMA
de la Institutul Agronomic Craiova

Ingrăşămintele chimice, aşa după cum arată îndelungata experienţă a fruntaşilor de pe ogoare, alcătuiesc un puternic mijloc de sporire a producţiei agricole. Ca urmare a dezvoltării industriei producătoare de îngrăşăminte chimice în ţara noastră, folosirea acestor îngrăşăminte s-a extins simţitor în ultimii ani. In referatul prezentat la consfătuirea de la Constanţa, tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej a arătat că faţă de 11.880 tone îngrăşăminte chimice folosite in anul 1938 (sau 1,2 kg îngrăşăminte chimice la hectar) s-a ajuns în 1957 la 154.000 tone (sau 15 kg îngrăşăminte chimice la hectar). Cantitatea de îngrăşăminte chimice ce se va folosi în anii viitori va creşte simţitor datorită intrării în producţie a fabricilor de îngrăşăminte în curs de construcţie.

Dacă se analizează cantităţile de îngrăşăminte chimice folosite în ultimii ani în regiunea Craiova, se constată un progres destul de însemnat.

Cu toate acestea în regiune se constată încă unele lipsuri în ceea ce priveşte folosirea îngrăşămintelor chimice. Astfel, dozele în care se dau îngrăşămintele sînt determinate de cele mai multe ori de disponibilul în îngrăşăminte pe care il are gospodăria respectivă şi mai puţin de necesităţile diferitelor plante de cultură şi de condiţiile pedoclimatice. Pe de alta parte îngrăşămintele chimice fosfatice se îngroapă în mod obişnuit prea în faţă (cu grapa) sau de foarte multe ori se împrăştie la suprafaţa solului fără să fie introduse în pămînt. La păioasele de toamnă îngrăşarea suplimentară, primăvara, se face adeseori foarte tîrziu, după pornirea vegetaţiei.

Cele mai multe lipsuri se datoresc în primul rînd necunoaşterii modului cum trebuie folosite îngrăşămintele chimice ţinîndu-se seama de plantele ce se cultivă şi mai ales de zonele pedoclimatice din cuprinsul regiunii. Aceste lipsuri sînt consecinţa cercetărilor puţine efectuate în timpul regimului burghezo-moşieresc în legătură cu folosirea îngrăşămintelor chimice.

In anii de democraţie populară, prin înfiinţarea Institutului Agronomic de la Craiova, a noii staţiuni experimentale (Staţiunea pentru cultura porumbului Şimnic-Craiova şi Staţiunea legumicolă Isalniţa şi puncte experimentale cercetările privind folosirea îngrăşămintelor s-au extins şi aprofundat. In acelaşi timp răspîndirea rezultatelor obţinute şi introducerea lor în practică s-a făcut într-o măsură din ce în ce mai mare.

In urma rezultatelor cercetărilor întreprinse pînă acum — cercetări care trebuie însă continuate, extinse şi aprofundate — au fost delimitate în cuprinsul regiunii Craiova, următoarele zone în ceea ce priveşte folosirea îngrăşămintelor chimice:

Prima cuprinde raioanele Calafat, Cujmir, Vînju Mare, Băileşti, Pleniţa, Segarcea, Corabia, Caracal şi este situată pe cernoziom ciocolat şi degradat. Aici îngrăşămintele chimice azotate şi fosfatice, date în doze mijlocii la cerealele păioase, dau sporuri însemnate de recoltă. La Afumaţi, în raionul Băileşti, de exemplu, 50 kg azot la hectar (150 kg azotat de amoniu) aplicate împreună cu 32 kg fosfor la hectar (200 kg superfosfat) au dat la grîul de toamnă un spor de recoltă de 418 kg la hectar sau de 60 la sută. In această zonă, culturile tehnice folosesc de asemenea bine îngrăşămintele chimice. Aşa de pildă, la floarea-soarelui, la staţiunea experimentală I.C.A.R. Studina, cu 20 kg la hectar fosfor (125 kg superfosfat) s-a obţinut un spor de recoltă de 124 kg. boabe la hectar şi un spor de 311 kg la hectar, cînd cantitatea de îngrăşămînt incorporat în sol s-a ridicat la 40 kg fosfor la hectar (250 kg superfosfat). In schimb, la porumb, îngrăşămintele chimice, nu dau în această zonă sporuri simţitoare de recoltă, aşa cum reiese din experienţele întreprinse la gospodăria agricolă de stat Segarcea. Sporurile ce se obţin sînt mici şi ca urmare folosirea îngrăşămintelor nu apare economică. S-a observat că îngrăşămintele chimice date la porumb, nefiind utilizate de aceasta, sînt folosite de grîu care urmează în mod obişnuit după porumb. Solurile din această zonă fiind însă în general uşoare, cantităţi însemnate din azotul dat sub forma de îngrăşămînt la porumb, se pierd prin spălare şi deci îngrăşămintele date la porumb nu ajung să fie folosite economic nici de către grîu. In această zonă deci îngrăşămintele chimice sînt indicate să se folosească la culturile de cereale păioase şi la culturile tehnice şi numai în măsură mai mică, şi in doze mici, la porumb.

O altă zonă o formează raioanele Strehaia, Filiaşi, Craiova, Balş, Amaradia, Olteţu şi partea sud-estică a raionului Turnu Severin. Ea este aşezată pe soluri brun roşcate de pădure şi soluri brune de pădure. In această zonă îngrăşămintele chimice azotate dau sporuri însemnate de recoltă la toate culturile. Astfel, la porumb pe solul brun roşcat de pădure de la Staţiunea pentru cultura porumbului Şimnic-Craiova, s-au obţinut sporuri de recoltă de 970 kg boabe la ha, sau 19 la sută, cînd s-au folosit 150 kg azotat de amoniu la hectar. Ingrăşămintele chimice fosfatice dau sporuri de recoltă mici la toate culturile cînd sînt aplicate singure şi ceva mai mari cînd sînt încorporate în sol împreună cu îngrăşămintele chimice azotate. Şi în această zonă îngrăşămintele chimice date la porumb sînt folosite numai în parte atît de către acesta cît şi de grîul care urmează, în mod obişnuit după porumb. Ovăzul, sfecla de zahăr, floarea-soarelui, folosesc bine îngrăşămintele azototate şi fosfatice.

In această zonă, dat fiind fertilitatea scăzută a solului, nu se pot obţine producţii bune şi susţinute fără folosirea îngrăşămintelor chimice, îndeosebi a celor azotate.

Raioanele Novaci, Tg. Jiu, Baia de Aramă, Gilort şi partea nordică a raionului Turnu Severin alcătuiesc a treia zonă situată pe podzoluri.

Solurile de aici au o fertilitate foarte scăzută avînd nevoie mare de îngrăşaminte chimice în special azotate. Acestea dau rezultate bune la toate plantele care se cultivă aci (grîu, secară, ovăz. porumb, cartofi etc.). Aşa de exemplu, la Vărsături, raionul Tîrgu Jiu, îngrăşămîntul azotat dat singur la ovăz, a dat un spor de recoltă de 650 kg/ha, sau de 45 la sută, iar cînd a fost însoţit de îngrăşămîntul fosfatic, 770 kg/ha, sau de 54 la sută. La Peşteana, îngrăşămîntul azotat dat la grîu în doze de 70 kg azot la hectar (220 kg azotat de amoniu) a adus un spor de recoltă de 68 la sută.

In această zonă, folosirea îngrăşămintelor chimice capătă o importanţă deosebită. Ele vor trebui aplicate în doze mai ridicate decît în zonele precedente şi desigur în funcţie de planta premergătoare şi de cultura la care se întrebuinţează.

Nisipurile situate în stînga Jiului şi de-a lungul Dunării. Suprafaţa totală ocupată de nisipurile în regiunea Craiova se ridică la circa 200.000 hectare. Nisipurile au fertilitate naturală foarte mică datorită atît regimului apei foarte puţin favorabil, cît şi conţinutului foarte scăzut în elemente nutritive.

Din experienţele întreprinse pînă acum la punctul experimental Tîmbureşti, raionul Gura Jiului, rezultă că la toate culturile se obţin rezultate foarte bune atunci cînd se aplică îngrăşămintele azotate în doze mari. Ingrăşămintele chimice fosfatice sînt necesare într-o măsură mai mică. îngrăşăminte chimice azotate, fosfatice şi potasice date la Tîmbureşti, la pepenii furajeri, în doze mari, au mărit producţia cu 537—757 la sută.

Luncile rîurilor. In regiunea Craiova există suprafeţe mari de soluri aluvionare aflate în diferite grade de solificare. Cele mai întinse suprafeţe cu asemenea soluri se întîlnesc în lunca Dunării, a Jiului şi Oltului. Solurile aluvionare din regiunea Craiova, aşa cum au arătat-o cercetările de pînă acum, au nevoie în majoritatea lor de îngrăşăminte chimice azotate, într-o masură mai mică de îngrăşăminte chimice fosfatice, şi numai la culturile tehnice de îngrăşăminte chimice potasice.

In experienţele făcute la gospodăria didactică de la Coţofeni, aparţinînd Institutului Agronomic Craiova, care se găseşte situată pe soluri aluvionare, îngrăşămintele chimice azotate au sporit recolta de porumb boabe cu 1.188 kg sau 29 la sută, cînd s-au dat 150 kg la hectar azotat de amoniu, şi cu 1805 kg sau 48 la sută, cînd s-au dat 300 kg azotat de amoniu la hectar. Ingrăşămintele chimice fosfatice, date sub formă de granule organo-minerale (62 kg superfosfat+27 kg compost la hectar) au adus sporuri de recoltă la grîul de toamnă de 125 kg la hectar sau 6 la sută, de 287 kg la hectar sau 10 la sută la orzul de toamnă, şi de 115 kg la ha sau 5 la sută la floarea-soarelui. La sfecla de zahăr, 300 kg azotat de amoniu la hectar, date în combinaţie cu 400 kg superfosfat şi 300 kg sare potasică au dat un spor de recoltă de rădăcini faţă de neîngrăşat de 7.300 kg la hectar.

★

Alături de recomandările prezentate mai sus este bine ca în toate zonele amintite să se ţină seama şi de următoarele indicaţii:

Dozele în care vor fi date diferitele îngrăşăminte chimice trebuie stabilite în funcţie de planta premergătoare, îngrăşările anterioare etc. Deci cantităţile de îngrăşăminte chimice vor fi mai mici cînd cultivăm planta respectivă după o premergătoare bună sau cînd contăm pe efectul îngrăşărilor anterioare şi invers. De asemenea, este necesar ca îngrăşămintele chimice fosfatice să fie introduse mai adînc în pămînt şi nu împrăştiate la suprafaţa solului. Ele se vor da înainte de lucrarea terenului cu discuitorul sau plugul.

Solurile din regiunea Craiova au, în general, un conţinut ridicat de potasiu, de aceea îngrăşămintele chimice potasice se vor da numai în cazul plantelor mari consumatoare de potasiu, cum este de exemplu sfecla de zahăr.

In cazul cînd îngrăşămintele chimice se dau suplimentar culturilor de toamnă, este indicat ca ele să se aplice, în sudul regiunii, cît mai devreme primăvara sau chiar în timpul iernii.

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii. Apare bisăptăminal. Redacţia şi Administraţia: Piaţa Scînteii, nr. 1, Bucureşti, telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".